

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLAVII
IOSEPHI
OPERVM SE-
CVNDVS TO-
MVS

*

Decem posteriores Antiquitatum Iu-
daicarũ libros, vnà cum Iosephi vi-
ta per ipsum cõscripta, cõplectens.
Sigismundo Gelenio interprete.

VIRTVTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

APVD SEB. GRV-
PHIVM LV-
GDVNIV
1555.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IO-

SEPHI VITA.

MIHI igitur genus est nō obscurum, sed longa serie deductum à sacerdotibus: & sanè quemadmodum apud alios alia nobilitatis rationes censentur, ita apud nostrates ius sacrorū habere argumentū est illustris originis. Ego autē non solum ex sacerdotum oriundus sum genere, verum etiā ex nice prima inter viginti quatuor illas, quas inter nō mediocriter discrimen est. Quin & ad regium genus per matrē pertineo: quādoquidem Asamonaorū familia, ex qua illa prognata est, tēpore longo regnū simul & sacerdotiū in gente nostra obtinuit. Nūc ipsam seriē propagationis pertexā. Atavus mihi fuit Simon Psellus cognomine, quo tēpore Hyrcanus Simonis pōt. filius eius nominis primus summū sacerdotium tenuit. Is novem filios habuit, & in his Mathiā Aphlia cognomine. Hic ex Ionatha summi pontificis filia Mathiā Curtū suscepit, primo anno Hyrcani principis: ex eo Iosephus progenitus est anno regni Alexandra nono: quī Mathiam genuit annū decimū regnante Archelao: is porro me genuit imperij C. Caesaris anno primo: ipse autem filios habeo tres, quorū

Hyrcanus maximus natus est anno quarto Ve-
spasiani principis, deinde septimo Tassus, nomen
Agrippa. atque hanc generis nostri successionem
ut est in publicas tabulas relata huc transcripsi,
parui faciens improborum calumnias. Matthias
autem meus pater, non nobilitate solus, sed multo
magis iustitia fuit celebratus, cuius nomine to-
tius quae ampla sunt Hierosolymis innotuit. Ipse
a pueritia cum Matthias eisdem parentibus nato
incumbens disciplinis egregie profeci, misumque
sum intellectu et memoria praecellere: ita ut
iam cum quatuordecimum annum agens laudem
consecutus ex literarum studiis etiam a pontifici-
bus et urbis primoribus de penitiori legum sensu
consulerer. Sexumdecimum deinde ingressus de-
creni nostratum seclerum gustum aliquem cape-
re, quas tres esse diximus, Pharisaorum, Saddu-
caorum, et Essenorum: sic enim faciliorem de-
lectum fore putabam, si omnes cognoscerem. Itaque
duro victu et magno labore per omnes tres
transi: ac ne hac quidem experientia contentus,
cum audissem Banum quendam in solitudine
vivere, amictum sibi parantem ex arboribus, et
sponse prouenientibus alimentis utentem, cre-
brisque nocte ac die lacrimis frigidis ad castita-
tem tuendam, coepi eius institutionem imitari:
exactisque in eius contubernio tribus annis,
postquam concupitis satis positus somnis, in ur-
bem redi. Iamque undeviginti annos natus civi-

lem uitā aggressus sum, additus Phariseorum placitis, proxime ad Stoicā apud Græcos sectam accedentibus. Post annū uerò ætatis sextum supra uigesimalū Romam mihi proficisci cōtiguit ob causam hanc: Quo tempore Felix in Iudæa procurator erat, sacerdotes quosdā mihi familiares, uiros honestos & bonos, ob leuē quandam culpam uinctos Romā misit, acturos causam suam apud Casarem. quos ut aliquo pacto eriperem periculo: praferētim cum audirem, ne in calamitate quidem cōstitutis curam pietatis excidisse, & ficis ac nucibus eos uitam sustentare: ueni Romā multis in mari exhaustis periculis: mersa enim nostra naue in medio mari Adriatico, circiter sexcenti per totā noctem natauimus: & diluculo demū Cyrenaicam nauem Deo fauente conspicasi, octuaginta fermē nostrum feliciore usq; natati in eam recepti sumus. Ita seruatus Dicaarchiā, sine Puteolos, ut Itali uocare malunt, familiaritatē contraxi cum Alituro mīmorū actore, qui Iudeus genere Neroni charus erat: per quē ubi Poppea uxori Caesaris innotui, confestim per eam impetraui absolutionē illis sacerdotibus: praterq; magnis donatus ab ea muneribus in patriā reuersus sum: ibi deprehendi iam nouarū rerum studia gliscere, multosq; ad defectionē spectare à Ro. pop. Itaq; conabar seditiosos ad meliorē mentem reducere, proponens eis ob oculos cum quibus essent bellum gesturi.

nimirū cum Romanis, quibus & peritia rei militaris, & felicitate essent impares : monebamq; ne remere ac imprudenter paritatemq; & suos in extremū periculū conijcerent. Ad hunc modum vehementer dehortabar, infelicissimū bellī finē prospiciens: nec tamen quicquā profecit: ita erat tum desperatorū insania. Veritus igitur ne eadem cōtinenter apud eos repetēs in odium atq; suspicionē inciderem, quasi fautor hostium, neue hoc nomine cōprehensus ab eis neci traderer, occupato iam castello Antonia secessi ad templum interius. Deinde post occisum Manahemū & primates latronū cohortes rursus ex templo prody, versabarq; cū pontificibus & Pharisaeorū primoribus, non mediocriter sibi timensibus. Videbamus enim populū arma corripuisse, ipsi inopes consilij : & cum non possemus tumultuatores cōpescere, quod ea res nō careret periculo, simulabamus quidem nos probare illorum sententiā: suadebamus tamen, ut se continerent, & hostem abire sinerent, quod speraremus Gessium brevi venturū cum validis copiis, & eum tumultū se daturum. At ille reversus, & in pralio cū multis occisus, sua clade extremam toti nostra genti calamitatem attulit: mox enim belli autoribus additus est animus, sperantibus omnino Romanos devincendos, quo tēpore & aliud quiddā accidit. Syria urbium circumvicinarū habitatores Indeos intra eadē noctem

secum

secum degentes, cōprehensos una cum uxoribus
 & liberis trucidabant, sine ullo crimine: quippe
 qui neq; deficere à Romanis cogitauerant, neq;
 contra ipsos priuatim aliquid moliti fuerāt. Sed
 inter ceteros eminuit impia Scythopolitarū im-
 manitas: Cū enim bello peterentur à Iudeis
 exteris, coegerunt suos Iudaos cōtra tribules ar-
 ma sumere, quod nostris uetitum est legibus: ho-
 rumq; ope hostes profligati sunt. Post uictoriam
 autem obliti fidei socys inquilinū debita, omnes
 occiderūt, cū essent multa hominū eius gentis
 millia. Nec mitius tractati sunt Iudaei Dama-
 sca incole. Sed de his prolixius in libris De bel-
 lo Iudaico narrauimus: nunc ob hoc tātum ea-
 rum cladum memini, ut scias lector nostrā gen-
 tem non ultrò, sed necessitate compulsam, ad id
 bellum deuenisse. Itaq; profligato Gesio Hiero-
 solymitanorū primores cū uiderēt latrones ca-
 terosq; pacis turbatores habere armorū copiam,
 ueriti ne ipsi inermes inimicis obnoxij fierent, ut
 pōst accidit: cognitoq; quòd Galilaea nondum
 tota à Romanis descisset, sed pars eius etiā tuam
 quiete ageret: miserunt eò me & alios duos sa-
 cerdotes, uiros honestos ac bonos, Ioazarum &
 Iudā, ut prauis illis hominibus persuaderemus
 arma deponere: doceremusq; satius esse cōmitti
 ea gentis optimatibus: placere enim ut illi arma
 in futurum semper parata habeant: expectan-
 dum tamē dum certò sciat, quid nā Romanis

fu animi. Cum his mandatis in Galileā ueniens
 reperi Sephoritas in magno discrimine, tuentes
 patriam contra Galileorū nim uolentium eam
 diripere, quōd perflarent in amicitia Rom. po-
 puli, fidemq; seruarent Senio Gallo tum Syris
 prasidi. His ego securitatē reddidi sedata in-
 fla multitudine: permisiq; ut quoties uellent in
 Dora (ea Phœnice arbs est) ad suos mitterent,
 quos obsides Gessio dederant. Tiberiadis autem
 incolæ inueni iam armā sumpsisse ob huiusmo-
 di causam. Tres in hac arbe factiones erant: una
 honestorū uirorum, cuius caput erat Iulius Ca-
 pella. Is & qui eum sequebātur, Herodes Anti-
 ri, Herodes Gamali, Compfus Compfi: Crispus
 enim huius frater olim à maiore Agrippa ei
 urbi præsectus tum in suis possessionibus trans
 Iordanē agebat: hi omnes inquam autores erant
 manendi in fide regis & Rom. pop. solus ex no-
 bilitate Pistus dissentiebat in gratiam Iustī sui
 filij. Aliera factio è plebeis & obscuris con-
 flans bellandum decernebat. In tertia Iustus
 eminebat Pisti filius, dubitare se de bello simu-
 lans, sed interim occultè mutationem rerum cu-
 piens, cuius occasione sperabat se consecuturum
 aliquam potentiam: itaq; progressus in concio-
 nem conabatur docere multitudinem, quōd eo-
 rum ciuitas inter Galileas semper sit habita:
 quodq; metropolis eius regionis fuerit Herodus
 tetrarcha tempore, qui ipsius conditor Sephorita
 ei sub

Et subiecerit: hanc preminentiā ei mansisse &
 sub Agrippa patris imperio, usq; ad Felicem
 Iudae praesidem: nunc demum postquā Agrip-
 pe iuniori à Nerone donata sit, primatum ami-
 sisse. mox enim Sephorim ex quo Romanis pa-
 rere cepit, reliqua regioni praepositam: desinif-
 seq; apud se archinā & mensam regiam. His
 & alijs multis in regem iactatis cum irritasset
 ad defectionem populum, aiebat nunc esse tem-
 pus, correptis armis, & assumptis in societatem
 reliquis Galileis primatum sibi de integro vin-
 dicare omnibus fauencibus Sephoritarum odio,
 quos pertinaciter haerentes in Romanorum ami-
 citia libenter aliqua clade afficerent: inuandosq;
 eos conatus totis viribus. His dictis permonit
 multitudinem, quòd haberet popularem quan-
 tam faciendam, & saniora suadentes uerborum
 rastigijs uinceret. Erat enim etiam Gracarum
 isciplinarum non imperitus, quibus fretus au-
 us est rerum tunc gestarum historiam texere,
 ut ueritati faciem faceret. Sed de huius nequi-
 tiā, & quomodo uia cum suo fratre patriam
 se subuerterit, procedente sermone narrabi-
 mus. Tunc autem Iustus cimbis persuasis, qui-
 dam etiam coactis arma capere, cum omni-
 egressus incendebat nicos Hippenorum atq;
 Iarenorum, contignos Tiberiadis agro, &
 hopolitanorū finibus. Quae dum apud Ti-
 beriadem gererentur, Gischalorū status erat talis:

Ioan

Ioannes Leni filius videns civium suorum quos-
dam ferocientes iugum Romanorum excutere vel-
le, conatus est eos retinere in fide et officio: quod
tamen nullo modo efficere valuit: interim vicini
populi, Gadareni, Gabaraganaei, & Tyrj colle-
ctis validis copijs irruentes expugnant Gifcha-
la, quibus incensus atq; dirutis domuum se reci-
piunt. Qua iniuria Ioannes accensus, suis omni-
bus armatis, conflictuq; cum predictis populis
habito, instauratam patriam securitatis causa
cinxit mœnibus. Gamala autem in Romanorum
fide perstabat ob causam hanc. Philippus Iaci-
mo filius, Agrippa regis praefectus, praeter spem
dum regia Hierosolymitana oppugnaretur cla-
psus in aliud periculum incidit, ne ingularetur
à Manabemo & socijs eius latronibus: servatus
est tamen interuentu cognatorum quorundam Ba-
byloniorum, qui tunc erant Hierosolymis: quintaq;
post die quo minus agnosceretur mutato capil-
lizio fugâ inijt: & cum pervenisset ad quendam
sua possessionis vicum suum prope castellum Ga-
mala, accersivit aliquamultos sibi subditos: in-
terim diuinitus ei quiddâ accidit, quod alioquin
perituro salutē attulit: nam repentina febre cor-
ruptus literas ad Agrippam & Bernicem scri-
ptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas red-
deret: huic enim tum rex & regina curandam
regiam crediderant, ipsi Beryem profecti obviam
Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, co-
gnitoq;

nitoq; quod euaserit, tulit id grauiter, ueritus
 : posthac rex & regina nõ egerent sua opera,
 Philippo incolumi reddito. Productũ igitur
 l plebem cum qui literas attulerat, & accusa-
 m tanquã falsarium, quodq; fictũ nuntium
 tulisset, Philippum Hierosolymis cum Iudais
 nra Romanos bellum gerere, supplicio tradi-
 . Qui cum non ueniretetur ad Philippum,
 : causam nesciens rursus alium misit cũ lite-
 renuntiaturũ quidnã priori accidisset, cũue
 differret reditũ. Verum & hunc Varus op-
 s̃it per calumniam: etenim à Casariensibus
 is inflatus fuerat ut aspiraret ad sublimia,
 ntibus fore ut Agrippa interficiatur à Ro-
 is ob rebellionẽ Iudaorũ, & ipsi detur re-
 m debitũ propter cognationem regiam: nam
 labas Varũ esse regũ generis, descendentem
 hemo tetrarcha Libani. Is igitur spe tali
 is literas apud se retinuit, diligenter cauens
 eruenirent in manus regias: obseruabatq;
 :s exitus, nequis clam elapsus renuntiaret
 qua ibi fierent: multosq; Iudaorum interfi-
 t in gratiam Syrorum Casariensium: quin
 : Bathanaa Iudaos qui Babylonij uocantur,
 yram incolentes decreuit ope Trachonita-
 nuadere: uocatisq; ad se Casariensibus Iu-
 luodecim primarijs, iussit eos profectos illò
 tre suo nomine tribulibus, relatũ sibi esse
 bellum aduersus regem molirentur: sed
 quia

quia non liberet credere, denūciare ut arma ponerent: id enim argumentum fore certissimum, quod merito fidem non habueris falsis rumoribus. Adiunxit, multēdos esse viros septuaginta ex optimatibus, qui crimen obiectum diluant. Fecerūt iussa illi duodecim: & cū Bashyrā venissent ad suā gētis homines, eosq; nihil novi moliri inuenissent, persuaserunt ut septuaginta viros mitterent. Hos aduentantes cū duodecim legatis Casaream, Varus stipatus regio nobile in itinere exceptos unā cū ipsis legatis interficit, ac mox pergit contra Iudeos incolentes, Bashyrā: sed praeuenit eum quidam ex illis septuaginta casu seruatus, quo nuntio moniti arreptis armis receperūt se cū uxoribus & liberis in castellum Gamala, relictis uiciis refectis multis opibus, & pecorū ingenti numero: quo audito Philippus & ipse eodem se contulit: ad cuius aduentū acclamabat populus ut ducem se eis praberet, & cōtra Varū ac Casarienses Syros bellum susciperet: fama enim sparserat regē ab his occisum esse. Philippus uerō cōprimebat eorum impetum, collata in eos regis beneficia in memoriam renocans: tum quanta esset Romanorum potentia, quam rebellando irritare inuicem periculo non careat: atq; ita tandem uicit huius uiri consilium. Rex porro cū sensisset Varum uelle apud Casaream Iudeos cū uxoribus & liberis multorum milium explere munera

interfusa

interficere, misit ei successorem Equum Modium, ut alibi dictum est. Philippus autem Gamala & vicinam regionem in Romanorum fide continuit. Interea cum venissem in Galileam, certis nuntiis super his rebus edoctus, scripsi Hierosolymitanorum concilio, quid me iuberet sciscitans. Rescriptum est ut in Galilea maneam, eiusque iuxta provideam, retentis etiam collegis, si illis ita visum sit. Hi cum multum pecunia parassent ex debitis sibi sacerdotum nomine decimis, statuerant reuerii in patriam: sed rogati ut iatisper mecum essent dum componeremus omnia, facile assenserunt. Cum his igitur a Sephoritarum urbe profectus in Bethmaurum vicum veni dissiuam quatuor stadiis a Tiberiade: missoque nuntio accersimus ad me senatum Tiberiadis & primores eius populi: qui postquam affuerunt, & inter hos Iustus quoque, dixi me una cum collegis legatum a populo Hierosolymitano missum ad eos, ut agerem de diruendo palatio, quod ibi a se constructum Herodes tetrarcha varijs animalium picturis ornauerat, cum id vetitum sit nostris legibus: rogabamque ut nos quatenus id facere permitterent. Quod cum diu Capella & sua factionis homines recusassent, tandem magna consensione assensum eis expressimus. Interim dum nos ea de re contemdimus, iam Iesus Saphia filius nauarum & inopum factionis dux assumpta aliquam multorum Galileorum manu palatium incendit.

ratus se bonam pradam inde paraturum, quia
 ecclia eius quadam inaurata uiderat: multaq; in
 eo diripuerunt prater animi nostri sententiam.
 Nos enim post colloquium cum Capella & Ti-
 beriensium primatibus apud Bethmauncē ha-
 bitum in superiora Galilea nos recepimus. Tum
 Iesu factio Gracos omnes eam urbē habu-
 erunt. & quotquot inimicos ante id bellum
 habuerant. Hu auditis uehementer commotus
 descendi in Tiberiadem, dedi q; operā ut quie-
 quid possem recuperare ex direptis regis facul-
 tatibus, candelabra corinthia, mensas regias, &
 rudis argenti satis magnam copiam: quaecunq;
 autē recepi, regi seruare statui. Accitis igitur
 decem ē senatu potioribus & Capella Antylli
 filio, uasa illa eis tradidi, interdices ne cuiquam
 prater me ea redderent. Inde Gischala cum col-
 legis ad Ioannē ueni, cogniturus quidnam ha-
 beret animi: moxq; deprehendi eum rerum no-
 narum cupidum affectare tyrannidem: rogabas
 enim me ut sibi potestatem facerem exportandi
 frumentum Caesaris, quod in superioris Galilea
 nicis erat repositum, dicens se id uelle impedere
 in structuram murium patrie. At ego cum
 olfecissem eius conatus & consilia, negabam me
 hoc ei permittere: cogitabam enim id frumen-
 tum aut Romanis seruare aut mihi ipsi, quod
 haberem iam curam eius regionis à ciuitate
 Hierosolymitana mihi commissae. Ergo eum
 nihil

precidit. Atq; hoc modo is tumultus est com-
positus. Me deinde reuerso Taricheas, Tiberien-
ses ut cognouerunt stratagema quo usus sum,
mirabantur quòd absq; cade sedauissem ipsorū
uesaniam. Ego autē accitis è custodia Tiberien-
sibus, & in his Iustō patreq; eius Pistō, ad-
bui eos conuiuio: & inter epulandum dixi me
non ignorare Romanos potētia mortales omnes
præcellere, dissimulare tamen propter latronum
multitudinem: suadebamq; ut & ipsi idem fa-
cerent expectantes meliora tēpora, neq; interim
granatim ferrent meum imperiū, quandoquidē
non daretur alius dux commodior. Iustum etiā
admonebam, quòd ante quā ego Hierosoly-
mis uenissem, Galilai fratri eius manus ampu-
tauerint, obiectis fēliiys literis & falsi crimi-
ne: quodq; post Philippi discessum Gamalita à
Babylonijs dissidētes Charetē occiderint ipsius
Philippi consanguineum: & quòd Iesum eius
fratrem, ipsius Iustī sororium, aqua & modica
pōna affecerint. His allocutus eos in conuiuio,
iussi mane Iustū cum suis abire liberos. Paulō
autē ante Philippus Iacimi filius à Gamala ta-
lem ob causam abierat. Quāprimū didicit Va-
rum à rege Agrippa defecisse, successoremq;
ei missum Modium Equum uirum sibi ami-
cum, de suo statu significauit ei per literas: qui-
bus ille receptis perlibenter cognouit Philippū
esse incolumem: easq; literas ad regem ac regi-

nam misit, cum agentes apud Eeryum. Tum rex ut intellexit falsum fuisse r. amore quod Philippus ducē se Iudais contra Romanos praeberet, misit equites qui eum ad se deducerent: venientemq; complexus comiter, ostentabat ho-
 i. n. nem Romanis ducibus, hunc esse dicens quē fama defecisse à Romanis vulgauerat: moxq; iubet eum assumpta manu equitum properare in Castellam Gamala, & abductis inde domesticis Babylonios in Batanaam relinere: dareq; operam modis omnibus nequid novi moliantur subdit. His mandatis à rege acceptis Philippus ad exsequendum ea properat. Iosephus autem quidam medicaster asitis inueniē audacissimis, & concitatis Gamalensium primatibus, suasisit populo ut à rege deficerent, armiq; arreptis vindicarent se in libertatem pristinam: atq; ita alios pertraxerunt in suam sententiam, casus qui auderēt contrā hīscere. In his perijt & Chares, testusq; huius consanguineus, & soror Iudai Tiberiensis, sicut supra diximus. Post hac me rogarunt per litteras, ut presidium ad se mitterem, & simul qui oppidum eorum cingant moribus: ego vero utrumq; annui. Per eosdem dies Gaulanitis quoq; regio ab Agrippa desceit usq; ad vicum Solyman. Iohanni etiā & Ielencia locis natura munitis addidi moenia. Superioris etiā Galilae nicos quāvis prae-rupto situ muniri similiter, Iamnam, & Eery-
 tham.

tham, Charaben. In Galilæa uero permuniri op-
pida Taricheas, Tiberiada, Sephorim: nicos-
Arbelorum speluncam, Bersobe, Selamen, To-
sapata, Capharath, Comosogana, Napapha, &
montem Babyrinthum: in ea loca & frumenti ma-
gnam vim condidi, & arma quibus se tueren-
tur consuli. Interim Ioannes Leni filius indies
maiori me prosequeretur odio, meos successus
ferens graniter: cumq; decreuisset omnino me
de medio tollere, postquã Gischala patriã ein-
xit moribus, Simonẽ suum fratrem cum centiã
militibus mittit Hierosolyma ad Simonem Ga-
maliclis filium, rogans ut cum Hierosolymita-
na ciuitate ageret, ut mihi abrogato imperio,
rebus Galilæe Ioannem ipsum suffragio cõmu-
ni præsiceret. Hic Simo Hierosolymitanus erat
Iusuri cū primis genere, Pharisaus secta, qua
uidem uidetur exactius tenere leges patrias:
signi uir prudentia, & qui labiles res posset
in silio suo in integrum restitueret: uebaturq;
in pridem Ioannis amicitia, mihi infensus tue
nporis. Motus igitur amici precibus suasis
reificibus Anano & Iusu Gamale filio, &
suis factionis hominibus ut me crescentem
crent, nec paterentur ad summũ gloria fasti-
um euadere: id enim fore ipsis quoq; cõducẽ-
si amoneret à præsectura Galilæe. Sed non
unctandũ Anano & ceteris, ne hoc com-
modo urbem innadã cum exercitu. Hæc

consulenti Ananus pontifex retulit nō esse id facile, cū tam multi pōtiffices & primores populi testes sint mihi bene administrata prouincia: nec a quō esse accusare eum cū nihil possit obijcere. Tum Simon iubet illos totā rem silentio regere: sibi cura futurū, ut quamprīmū a Galilaea submouear: accitoq; fratre Ioannis, mādāxit ei ut munera ad Anani amicos mitteret, ita enim fortē citius cōcessuros in suam sententiam. Sic tandē Simon effecit quod uoluit. Ananus enim & socij corrupti largitionibus, consilia de abrogāda mihi praefectura conferunt, è ciuibz nemine alio cōscio. Itaq; placuit mittere uiros praestantiores genere, eruditione pares. horū plebeiū erant duo, Ionathas & Ananias Pharisei: tertius uerō Ioazarus sacerdotalis generis, Phariseus hic quoq;. Simō uerō ex ordine pontificū, omniū natū minimus: hos iusserūt aduocata Galilaeorū cōcione querere, cur ita me diligāt. & si respondeatur quia Hierosolymita sim: dicere sibi quoq; Hierosolyma esse patriā. Sin autē peritiā legū in me probent, dicendum nec sibi ignotos esse ritus patrios. Quod si sacerdotij nomine me diligi dixerint, referendum ex ipsis quoq; duos fungi sacerdotio. Ita instrueti collega Ionatha argenteorū quadraginta milia ex erario accipiūt. Et quia per idē tēpus Iesus quidā Galilaus cū sexcētorū militū cohorte Hierosolyma uenerat: accitum hunc numerato trium

erium mēsum stipendio cōducunt, iussu sequi
 Ionatham & collegas, imperataq; eorū facere:
 eisq; adiungūt trecentos cives mercede auctora-
 sos similiter. His ita paratis legati proficiscuntur,
 comitante Ioannis fratre cum suis centū militi-
 bus, mandatū habentes ab his qui se miserant,
 ut si sponte ab armis discederem, vinū me Hie-
 rosolyma mitterent: si repugnarem, freti mādato
 impune interficerent. Eisdē etiā litera ad Ioan-
 nem data sunt, hortantes ut sit paratus bellum
 contra me gerere: quin & Sephoritis, Gabariis
 atq; Tiberiensibus autores fuerūt, ut Ioanni con-
 tra me ferrent auxilia. Hac cū pater meus ex
 Iesu Gamala filio consiliorū omnium particeps
 mihiq; amico, cognita ad me perscripsisset, male
 me habuit ingratitude civiū per invidiam occi-
 dere me volentium: nec minus agrē ferebam vo-
 cari me solliciti parentis precibus, dicentis cupe-
 ra se meum conspectum ante obitum: quapro-
 pter amicis aperui omnia, addens post iridium
 relicta praefectura abiturū me in patriam. Quo
 audito mœsti omnes, & flentes deprecabantur,
 ne se deseram, perituros si destituantur meo im-
 perio. Cumq; apud me propria salutis quā
 precum illarum potior haberetur ratio, veriti
 Galilai ne ob meum discessum contemnerentur
 à latronibus, dimissis nuntijs per totam regio-
 nem suam indicant me velle discedere. Quo au-
 dito multi undiq; convenerunt cum uxoribus

et liberis non tam mei desiderio, ut opinor,
quàm metuentes sibi mei: me enim prasente in
vito sibi esse videbantur. Venerunt igitur ad me
populariter in Magnum campum, ubi tum a-
gebam apud vicum Asochim: quo tempore mi-
rabile somnium noctu mihi obuersatum est: cum
enim in cubili essem mœstus et turbatus ob-
reens acceptas literas, visus est mihi vir quidā
adstans dicere: Desine o bone trislarum et me-
uere, nam hæc tristitia magnū te reddet ac fortu-
natum per omnia: succedens enim feliciter non
hæc solum, sed et multa alia: quare perdura,
memor quod oporteat te et cum Romanis bellū ge-
rere. Post hoc somnium surrexi uolens in cam-
pum descendere: tum uero me conspecto multi-
tudo Galilæorum mixta ludicribus et pueris
prostrata in facie cū lacrymis supplicabat, ne se
imminente hoste deseram: nē meo discessu re-
gionem suam prodā inimicorū iniurijs: et cum
precibus nihil agerent, adiurabant me ut ma-
neam, iactantes multa cōiicia in Hierosolymi-
tanū populum, qui se in pace non sinerēt. Hæc
audiens et uidens plebis mœstitiā, flexus sum
misericordia, non indignū ratus pro tanta mul-
titudine uel apertū sustinere periculum. Itaque
mansurū me annui, et insin adesse ex omni co-
numero quinque millibus cū armis ac cōmeati-
bus, ceteros dimisi in suā quæque patriā: eumque
præsto essent illa quinque millia, assumptis his et
tribus

nihil à me impetraret, collegas appellauit super hoc negotio futurorū improvidos, & audos: munerum: ab his largitione totū eius prouincia frumentū obtinuit, me non valente contra dios contendere. Deinde altero dolo Ioānes usus est: aiebat enim Iudeos Casaria Philippi incolas, regis cui suberant mandato intra moenia cohibitos, querentes de olei puri penuria, id à se petere, ne prater morem cogantur uui Graecorum oleo. Hac autē nō religionis respectu dicebat, sed uictus turpis lucri cupidine: sciens enim apud Casarienses sextarios duos drachma una uenire, Gischalis autē octuaginta sextarios drachmis quatuor, totū illud oleū quod ibi erat ad eos transmisit, me quoq; ut uideri uolebat permittente. Non enim uolens mittebam, sed metuens si obfisterem lapidarer à populo. Postquā igitur concessi, plurimum pecunia Ioannes quasuit hoc maleficio. Ex hoc oppido remissi collegae Hierosolyma, totusq; posthac fui in comparandis armis & muniendis urbibus. Accisis deinde latronū fortissimis, cum uiderem non posse illis arma adimi, persuasi multitudini ut mercedē eos cōdūceret, cōducibilis docens habere eos stipendiarios, quā sinere agros incursionibus eorū diripi: atq; ita eos dimisi sacramēto obstrictos, ne nisi uocati in regionē nostrā uenirent, aut nisi stipem debitam reciperent, iussos prius abstinere à Romanis & accolis iniuriā.

Scd ante omnia curavi in pace continere Galilaeam: cumq; vellem optimates eius regionis circiter septuaginta prae-textu amicitiae habere quasi obsides fidei, ascitos in amicitia feci mihi comites & iudicandi socios, pleraq; decernens ex ipsorum sententia, in primis curas ne temere discederem à iustitia, ut uic abstinerem ab omni corruptela munerum. Agens igitur annu trigésimu, qua aetate etiam si quis temperet cupiditatibus illicitis, difficile tamen evadit caluniarum invidia, maxime si cum magna potestate sit: nulli mulieri nimis inuli, et nihil mihi obtrudi sum passus, ut rei nullius indigus: immò ne debitas quidē mihi ut sacerdoti decimas accipere nolui ab afferentibus. ex manubijs tamē partem post denictos Syros accolae recepi, quos me Hierosolyma misisse ad cognatos fateor. Cūq; bis Sephoritas vi expugnassem, Tiberienses quater, Gadarenses semel, & Ioannē saepius insidias mihi molitum in potestate redegissem: neq; de ipso, neq; de ullo memoratorū populorū poenas sumere sustinui, ut procedere stilo indicabimus. Quamobrē opinor deū rectē factorū inspectore, & tunc me eripuisse ex inimicorum insidijs, & post sepe è multis periculis, sicut suo loco dicitur. Tanta autem erga me erat vulgi Galilaorum fides ac benevolentia, ut expugnatīs eorum oppidis, & in captivitatē abductis familijs, non tātum gemitus suis calamitatibus, quant

quantum cura incolumitati mea tuende impē-
derent. Hac uidentem Ioannem inuidia subijt,
rogauitq; me per literas ut sibi permitterem ua-
letudinis causa apud Tiberiadē foveri aquis ca-
lidis : quod ego nihil suspicans libenter annui:
quin & his quibus ciuitatis administratio per
me fuerat credita scripsi, ut diuersoriū ei para-
rent & comitiibus, rerumq; ad commodum ui-
tium idonearum copiam. ipse interim agebam
in uico Galilae qui Cana dicitur. Ioannes autē
postquā uenit Tiberiadem, egit cum oppidanis
ut obliti data mihi fidei ad se deficerēt: multiq;
preces eius libenter admiserunt, homines gau-
dentes nouitatibus, & mutationum audidi, pro-
clinesq; ad dissidia : precipuē uera iusto ei pa-
tri eius Pisto cupide arrepta est discedendi à me
ad Ioannem occasio. id tamen consilium inter-
uentu meo feci irritum. Venerat enim ad me à
Sila, quem Tiberiensibus ducem praefecerā, nū-
tius uoluntatem eius populi indicans, & hor-
tans ut properē : alioquin fore ut ciuitas breui
in aliorum potestatem ueniat. Lectis igitur Si-
lae literis, cum ducentis uiris per totam noctem
huc feci, praemisso nuntio qui aduentū meum si-
gnificaret Tiberiensibus. Mane autem iam ci-
uitati proximo plebs mihi uenit omia, & Ioan-
nes inter alios : qui cū ualde turbato uultu me
saluasset, ueritus ne detecto suo conatu uentres
in capitis periculū, properē se recepit in diuer-

*forium. Cumq; peruenissem in stadium, dimissis
 absq; uno satellitibus, retentisq; decē armatis,
 alloqui corpi concionem Tiberiensium, stans in
 celso quodā suggesto: hortabarq; eos ne tamci-
 so deficerent, alioqui fore ut breui eos fidei mu-
 tata perirent: neq; illis posthac quenquā credi-
 turum facile, nimirum merito suspectis ob hanc
 praesentem perfidiā. Vix hac effatus eram, cum
 audio ex meis quendam iubentem me descēde-
 re: non enim tempus esse conciliandae Tiberiē-
 sium benivolentia, sed prospiciendi incolumi-
 tati propria, & quomodo inimicos effugiam.
 Ioannes enim postquā didicit me penē solū esse,
 delectos ē mille suis militibus fidissimos mis-
 rat: iussos me interficere: iamq; veniebant, &
 paratū fuisset facinus, nisi citius desiliissem cū
 Iacobo satellite, subleuatus ab Herode Tibe-
 riensi: a quo deductus ad lacum, nauigio quod
 fortē ibi natus sum conscenso, euitatis prae-
 opinionē inimicis perueni Taricheas. Eius ur-
 bis incolae audita Tiberiensium perfidia nehemē-
 ter irati; correptis armis hortabantur ut se con-
 tra eos ducerē, dicentes se uelle ulcisci laesi duci
 iniuriā: facinusq; hoc renuntiabāt per totā Ga-
 lilaeā, quō omnes cōcitarent cōtra Tiberiada, ro-
 gantes ut frequētes ad se cōuenirent, facturi de
 consilio duci id quod iussum fuerit. Itaq; ma-
 gnus undiq; Galilaeorū armatorū concursus fa-
 ctus est, postulantiū ut Tiberiada innaderē, ex-*

pugnatamq; diruerem, & incolas cum totis famulys (sub hasta uenderem. Idem suadebant & amici qui ex ea urbe euaserant. Ego uerò non annuebã, indignum ratus ciuiliis belli initium facere, & censens non debere eam contentione ultra uerba progredi: immo ne ipsis quidẽ cie- bã id conducere, si Romanis inspectantibus dis- fidys intestinis se conficiant. Hac ratione demũ Galilaorũ ira placata est. Ioannes porrò ubi nō successerũs infidia, sibi ipsi cecidit, & assumptis armatis quos circa se habebat relicta Tiberia- de Gischala perijt: inde ad me scripsit factũ ex- cusans, quasi nō fuisset eius conscius: rogabatq; nequid suspicaret de ipso, addens iuramenta cũ diris execrationibus, quo magis scriptis suis fi- dẽ astrueret. At Galilai, quorũ ẽ tota regione denuo magnus cum armis affluerat numerus, scientes hominẽ esse malũ & periturũ, rogabant ut se cõtra eum ducerem, promittentes funditus se deleturos & ipsum & patriã eius Gischala. Actis igitur pro fauore gratijs, pollicitus sum me eis non cessurũ officijs ac beneuolentiã: rogabã tamen ut cohiberent seipsos, & darent mihi ueniã quòd tumultus compescere malletm absq; cadibus. Concesserunt id mihi Galilai, moxq; Sephorim uenimus. Oppidani autẽ qui- bus decretũ erat permanere in fide Romani po- puli, timentes meum aduentũ, conati sunt me in alia negotia distrahere, quo ipsi securius dege-

rent: nulloq; nuntio ad Iesum latronū principem agētem in confinijs Ptolemaidis. magnam pecuniam ei sume polliciti, si cū octingentorum manu quam alebat, bellū nobis inferret. Is promissis motus noluit nos nec opinātes & imperatos aggredi: itaq; rogat me per nunciū, ut sibi saluandi me potestate facerē. Quo impetrato, quandoquidē non praesenseram insidias, assumpta latronum cohorte iter fecit properē: non tamen ei successit tentatū facinus. Cum enim iam non longe abesset, quidā ex eius cohorte transfuga conatum ipsius mihi indicat. Quo audito processi in forum simulās me nihil scire de insidijs, sequente armatorum Galileorū multitudine, & inter hos quibusdam Tiberiensibus. Deinde dispositis qui seruarent vias, iussi portarū custodes ut solum Iesum cū primis uenientem inermmitterent, ceteros excluderēt: & si uiderent irrumpere, plagis repellerent. Quibus imperata faciētibus intravit Iesus cum paucis, iussuq; à me arma confestim proijcere, nisi interfici mallet, uidēs se cinctum armatis paruit. Tum qui cum sequebantur exclusi ut ducem suum capium senserunt, cunctiguo fuga se propriū: & ego seorsum abducto Iesu dixi me nō ignorare paratas mihi insidias, quibusne id factum sit autoribus: daturum tamen erroris ueniam, si mutatus uelut esse mihi fidus in posterum. Quo omnia pollicente dimisi hominem.

perma

permissum quos prius habuerat colligere : Sephoritus vero pœnam interminatus sum , nisi posthac quiescerent. Per idem tempus uenerunt ad me duo Trachonitarũ magnates regis subditi, adducentes suos equites, & afferentes tam arma quàm pecuniam. hos cum Iudai circumcidi cogerent, si uelint inter ipsos uersari, nõ sinui ut eis molesti essent : assensuerans oportere suo quenq; arbitrari & non alieno impulsu deum colere : neq; committendum ut eos securitatis causa confugisse ad nos pœniteat : atq; ita persuasa multitudine, uiris illis consuetum uictum abunde prabui. Interea rex Agrippa copias mittit duce Equo Modio , qua Magdala castellum ui capiant : qua tamen obsidere id non ausa , infestis uis infestabant potius Gamala. Ebutius autẽ Decadarchus qui Magni campi præfecturã tenuit, audito q̃ in Simoniada uicũ uenissim sitũ in Galilæa finibus, distãtẽ ab ipso sexaginta stadijs, noctu assumptis quos circa se habebat centũ equitibus, & fermẽ ducentis pedibus, Gabensiumq; auxilijs, nocturno itinere in eum uicũ peruenit. Contra quẽ cũ meorum explicuissẽ ualidam aciem , conatus est nos in planiciem prolicere, fretus equitibus. Nihil tamen profecit, quia moueri loco nolui : quippe uideĩs cũ potiores habiturũ, si cum essemus omnes pedites descenderemus in campestria. Cumq; aliquandiu strenuẽ repugnasset Ebutius , tan-

dem animaduerſus nullum eſſe eo in loco uſum
equitū, ſigno receptui dato Gabam abiit inſeſto
negotio, tribus tantum in pugna amiſſis. Ego
uero euſtigio ſecutus ſum cum armatorū duo-
bus milibus, cumq; ueniſſem Beſarā, quod opo-
pidum in Ptolemaidis ſuum confinjs ſtadio uigefimo abeſt à Gaba, ubi ium erat. Eburnus: di-
ſpoſitis foris per uias ſtationibus militum, quo-
tuci eſſemus ab incurſu hoſtiū, donec frumentū
exportaremus, cuius magna uis ē circumuicinis
regina Bernices uicis eo congoſta fuerat: on-
eratiq; plurimis camelis, & aſinis quos in hoc
adduxeram, tranſmiſi frumentū id in Galileā:
abſolutoq; hoc negotio, ſeci Eburnio pugnandi
copiam. Eam cum ille detrectaret audacia no-
ſtra territus, uerti me in Neapolitanum, audito
quòd populatus ſit agrum Tiberienſem. Is cū
equitum ala praſidio erat Scythopoli. Hoc igitur
ab ulteriore Tiberienſi nexatione prohibi-
to, totus erā in proſpiciendo rebus Galilae. Ce-
terum Ioannes Leni filius, quem diximus dege-
re Giſchalis, poſtquā cognoui omnia mihi ex-
ſententia ſuccedere, amariq; me à ſubditis, &
timeri ab hoſtibus, iniquo id tulit animo: ra-
tūſque non eſſe in ſuam rem meam felicitatem,
non mediocri inuidia taetus eſt: ſperansque
ſe meos ſuccellus impediturum ſi ſubdito-
rum in me concitaret odia, ſolicitanis Tibe-
rienſes & Sephoritas, ratus etiam Gabarenos

ad se defecturos, quæ ciuitates sunt in Galilæa præcipuæ: dicebat enim suo ductu longe melius administranda omnia: & Scythienses quidem, quod utroque nostrum posthabito ad Romanos spectarent dominos, non assenserunt homini. Tiberienses autem defectionem quidem recusabant, pollicebantur tamen illi quoque amicitiam. Gabareni autem Ioanni se addixerunt, autore Simone ciue primario, qui Ioannis erat amicus & socius. Nec tam aperte ad eum defecerunt, quippe qui uehementer timebant Galilæos, iam ante experti eorum erga me beneuolentiam: sed aliam captabant occasionem insidijs. Et sanè periculum adini maximum de causa sali. Dabaritenti quidam audaces iuuenes cum animaduertiissent uxorem Ptolemai procuratoris regij cum magno paratu deducentibus aliquot equitibus per Magnū campum ex ditione regia in Romanorum provinciam iter facere, in eos repente irruunt: fugatamque muliere quicquid secum portabas diripiunt: quo facto Taricheas ubi tum eram, quatuor mulos adducunt onustos uestimentis uarijsque suppellectili: inter quam & uasa erant argentea non pauca, & quingenti nummi aurei. Hac ego seruare uolens Ptolemeo, ut eiusdem tribus homini, quæ lex nostra ne inimicos quidē tribules fraudare permittat, dixi his qui attulerāt oportere ea seruari, ne diuenditorū pretiū

conseruatur in Hierosolymitana urbis moeniorū
fabricā. Id inuenies illi permolestē eulerni, non
admissi in parietē prada ut sperauerant: quapro-
pter sparsi per uicos Tiberiadis rumorem disse-
minat, nolle me Romanis eam regionē prodere.
Finxisse enim pradā destinatā esse praeuincien-
di Hierosolymus: re autē uera in hoc eā serua-
re, ut rapta domino suo restituā. Qua quidē in
re nil eos fallebat opinio: post discessum enim in
uenum accitis duobus primarijs ciuibus, Das-
sione et Ianneo Leni filio, regi amicissimis, mā-
danti eis ut raptam suppellectilē ad illum trans-
mitterent, moriē interminatus si hoc secretum
proferrens apud quenquā mortuū. Sed cum
Galileos rumor peruasisset, me nolle regionem
eorum Romanis prodere, omnibus incitatis ad
sumendū de me suppliciū. Taricheata quoq; fi-
dem habentes iuuenū commēicijs sermonibus,
suaserūt meis satellitibus et militibus reliquis,
ut me dormientiē deferentes in circū. uenirent,
eum ceteris ibi de abrogando mihi imperio cō-
sultaturi. Qui persuasi multos ibi iam ante cō-
gregatos inueniunt, unanimiter uociferātes eis
dicādum esse in proditorē reipublica. Sed pra-
ecipue instigabantur à Iesu Saphia filio, qui tum
summū magistratum gerebat. uir malus et na-
tus mouendas tumultibus, seditiosusq; ut qui
maxime. Is tum pra se ferens Moysis tabulas in
uicinum progressus, Si uesiri, inquit, nulla cura

tangimini, at sacratas has leges nolite contēne-
 re, quas publico odio prosequendus Iosephus
 iste noster dux sustinuit prodere, quantumvis
 atroci pœna dignissimus. Hac effatus & excep-
 tus acclamatione populi, assumptis armatis
 ad ades ubi diuersabar properat cum certo in-
 terficiendi me proposito, me nihil tumultus sen-
 sientē, & quiescentē inierim pra laetitudine:
 cum subito Simon unus satellitum, qui tum so-
 lus mecum permanserat, viso incurſu ciuium
 me excitat: indicatque instante periculo simul
 hortatur, ut potius generosi ducis more vitam
 abrumpam, quam inimicorum arbitrio mo-
 riar. Hac illo monente, ego salute mea deo
 commissa, mutataque nēte in cœtum atra-
 tus prodij. & suspensum à cervice gestans
 gladium, per viam illam qua neminem ad-
 uersariorum occursurum sciebam in circum-
 ueniens uisendum me prabui, in faciem pro-
 stratus & terram rigans lacrymis, ita ut omnes
 mouerem ad misericordiam: cumq; sensissem
 mutatos affectus populi, conatus sum eorū sen-
 sentias scindere, priusquam armati reuēterent
 à meis adibus: fassusque me non alienum ab
 obiecto crimine, postulabam ut primum disce-
 rent in quem usum seruarem relatum ad me
 pradam, ac tum demum si liberet me interfice-
 rei. Multitudine uerò iubēte me dicere, armati
 reuerſi & me cōspicati irruūt occidēdi animo.

Sed cohibiti plebis vocibus, represserunt suum impetum, rati post confessionē proditiōis & servata regi pecunia habituros se meliorē occasionem patrandi facinoris. Itaq; facto silentio, Viri fratres inquā, si vobis videor mortē commeritus, nec ipse mori recuso:uolo tamen ante exitum veritatē apud nos proloqui. Equidem cū animadvertissem civitatē hanc cōmodissimam hospitibus, multosq; relictis proprijs patrijs delectari. vestrā consuetudine cuiusvis fortune futuros socios, decreverā mœnia vobis condere ex istis pecunijs, propter quas ad hoc destinatas exorta est tanta vestra indignatio. Ad hac verba Tarichenses & hospites exclamā, gratias mihi agentes, & iubentes me bono esse animo. Galilai verò atq; Tiberienses perstabāt in iracundia: factumq; est inter ipsos dissidiū, his minantibus pœnam, illis contrā securū me esse iubentibus. Postquam autē & Tiberiensibus promisi me edificaturum mœnia & alijs oportunis civitatibus, fidem habentes pollicitus dilabebantur ad suum quisq; domiciliū: et ego prater omnē spem elapsus ē tanto periculo, cum amicis & viginti armatis domū reversus sum. Sed denuò latrones et seditionis autores, timētes sibi ne peccati pœnam luerent, cū sexcentis armatis concurrunt ad meum diversorium, incendendi illud animo: quorum advenū nuntiato ratus turpe fugere, decrevi uti contra eos audacia.

dacia. Clausis igitur meo iussu adiutoribus,
 ipse è cœnaculo postulabam ut ad me aliquos
 mitterent, accepturos ob quâ tumultuabantur
 pecuniam, nequid habeant quod stomachentur
 amplius. Quo factò turbulentiſſimū ex his qui
 inerò recepti sunt, uerberibus casum, & alterā
 manum abscissam suspensamq; à collo gerentē,
 rursum eiecit, rediturum ad eos qui se miserāt.
 At illi mirum in modum sunt territi: timen-
 tesq; similem pœnam si ibi morarentur diutius,
 quippe qui putabant me plures domi habere ar-
 mas, subito omnes diffugiūt: sicq; hoc strata-
 gemate alteras enasi insidias. Nec tamen defue-
 runt qui rursum concitarent vulgum, negantes
 magnates illos regios qui ad me confugerant o-
 portere minere, nisi transirent ad eorum ritus à
 quibus salutem peterent: criminabanturq; eos
 ut Romanorum studiosos & ueneficos: moxq;
 tumultuabatur multitudo decepta à loquensi-
 bus ad gratiam. Quo comperio ego cōtra docui
 populum, non esse exagitandos qui ad ipsos cō-
 fugerint: cauillatus in uariis obiectis uenefi-
 cy, frustra Romanos tot legiones alere, si uenefi-
 corum opera possint uictoriā consequi. His uer-
 bis paulisper placati, ubi digressi sunt, rursum
 in magnates illos irriabantur à quibusdā per-
 ditis, ut etiam armati ad eorum ades, quas Ta-
 richæa habuabant, concurrerent, interfecturi
 homines. Quod ut audini, ualde timui, ne hoc
 fecerit:

scelere parvato nemo posthac ad nos confu-
 get. Quamobrem assumptis quibusdam alijs
 propere veni ad eorum diversorium: quo clau-
 so, & perducta inde fossa ad lacum, accitum na-
 vigium cum eis inscendens, traieci in Hippe-
 norum confinia: & reddito eis equorum pre-
 tio, quos in tali fuga abducere non poterant, di-
 misi multum rogatos ut praesentem necessitatem
 forti ferrent animo: nam & ipse permolestè fe-
 rebam, cogi me rursus in hostilem terram ex-
 ponere viros, qui semel se mea fidei commiserant:
 satius tamen ducens Romanorum manu eos, si ita
 contingat, cadere, quam in mea ditione per se-
 culus opprimi. Illi tamen servati sunt, rege conce-
 dente errati veniam. Et horum quidam hic fuit
 exitus. Tiberienses porro per literas regem roga-
 verunt, ut in eorum praesidium mitteret, defe-
 ctionem pollicentes. Quo facto quam primum ad
 eos veni, postulabam ut moenia sibi promissa ex-
 struerem. Audierant enim Taricheas iam cin-
 ctas moenibus. Ego vero annui, & congesta un-
 dique materia iussi architectos opus id aggredi.
 Post triduum vero me à Tiberiade digresso Tari-
 cheas triginta stadiis inde distitas, forte fortuna
 conspectus est Romanorum equitatus non longe
 à Tiberiade iter faciens: quos oppidani rati esse
 regios, mox in regem honorificas voces, in me
 contumeliosas iactare ausi sunt: moxque cursum
 quidam veniens renuntiavit illorum motum ad
 defe

deflectionem spectantiū: id quod me valde per-
 terruit, q̃ instante tum sabbato armatos à Ta-
 richeis domū dimiserā, quo quietius Tarichea-
 ta sine militari turba ferirentur: & alioquin
 quoties eo loco degerē ne satellitio quidem ute-
 bar, fretus probata saepe incolarum beneuolen-
 tia. Itaq; cum septem tantū milites & aliquot
 amicos circa me haberem, anceps eram consilij:
 nam renocare copias sub iussuram non place-
 bat, quibus postera die neq; necessaria arma
 tractare permittebatur nostris legibus. Quòd si
 Taricheatas eorumq; hospites prada spe inui-
 tatos illò ducerem, uidebam in eis non esse satis
 mirum: & res dilationē non pariebatur, quòd
 timerem ne à rege missi occupata urbe me ex-
 cluderēt: quapropter decreui uti stratagemate.
 Euestigio amicorum fidiſsimos Taricheatarū
 portis apposui, neminē permissuros egredi: con-
 vocatisq; familiarum primatibus, singulos iussu
 nauē in lacū deducere, eaq; cum gubernatore
 inſcensa me sequi. Tum & ipse cum amicis &
 septē illis militibus conscenso nauigio petebam
 Tiberiada. At Tiberienses ut cognouerūt nul-
 las à rege venire copias, lacum uerò totum re-
 fertum nauibus, attoniti & cinitati suae timen-
 tes ac si naues militem ueherent, mutauerunt
 priorē sententiā: itaq; posuis armis obuiā mihi
 cum uxoribus & liberis prodeunt, excipientes
 me sanctis acclamationibus, quòd putarent me

non sensisse ipsorum propositum, rogantesq; ne propitius in eorum urbem adueniam. Ego autem propius accedens inssi gubernatores longe à terra ancoras iacere, ne appareret oppidanis nauigia esse inania: ipse navi una aduectus proximè, cum eis exposulabam quòd tam stultè ad uiolandum fidem mihi datā: essent faciles: deinde pollicebar eorū adueniam, si decem primates ad me mitterent: quo sine mora facto, in nauem impositos misi Taricheas in custodia. Atq; hac arte alios post alios accipiendo paulatim uniuersum senatū & partem ex primoribus populi numerum illò transuexi. Tum reliqua multitudo ut uidit in quāto esset periculo, rogabat ut tumultus autorem supplicio traderem. Is Clitus dicebatur, audax & temerarius iuuenis. Ego qui nefas ducebam uirum tribulè interficere, & tamē necesse habebā pœnam de eo sumere, Leniam unum è satellitibus inssi, ut accedens ei manum alteram praeideret: qui cū non auderet solus in tantam multitudinē progredi, ne timiditas eius sciretur à Tiberensibus: noctuo Clito, quoniam inquam meritis et ambas manus amittere homo in me tam ingratus & perfidus, est nunc tibi ipse carnifex, ne tibi cunctanti grauius inferatur supplicium. Cumq; multis precibus alterā manum sibi donari peteret, egre annui: moxq; libenter, ne amittatur, mulctaretur, arrepto culiro sinistra sibi praei-

tribus milibus militū quos ante habueram, & octuaginta equitibus, iter feci in vicum Chabolonem, sitū in confinijs Ptolemaidis: ibiq; coniebam paratas copias, quasi gesturus bellū contra Placidū. uenerat is cum duabus cohortibus & turma equitū, missus à Cestio Gallo ut incenderet uicos Galilearum iacinos Ptolemaidis. Cum ille militē suū uallo cinxisset non longe à Ptolemaidenfī mœnibus, ego quoq; castra metatus sum procul à Chabolone sexaginta stadijs: quapropter sepe militem utrinq; produximus quasi conflicturi praelio: sed conatus omnis intra uelitationes consistit. quippe Placidus quanto audiorē pugnandi me cerneret, tāto magis ipse metu detreclabat praelium, nusquam siccens à Ptolemaide. Per idem tēpus ueniens cum collegis Ionathas, quē missum Hierosolymis diximus à factione Simonis & Anani pontificis, conabatur me per insidias capere, non ausus aperte aggredi: scripsitq; ad me literas huiusmodi.

Ionathas & collega legati Hierosolymitarum Iosepho salutem. Quoniam Hierosolymis relatum est eius ciuitatis primaribus, Ioannem Gischalēnū saepe tibi tetendisse insidias, miseris nos ut obiurgaremus hominem, inberemusq; in posterum imperata tua sacre. quare ut de tuo quoq; consilio prouideamus in futurum quid agendum sit, rogamus quamprimum ad nos non magno commari uenias: neq; enim nunc hic

capit turbā militum. *Hac ita scripserunt, alter-
num sperantes, aut habituros se venientē sine
armis obnoxium: aut si copias armatas adduce-
rem, indicaturos perduellem patria. Has literas
quidā eques attulit, iuuenis audax, qui olim re-
gi militauerat. Erat autē hora noctis iam secun-
da, & forte cum amicis Galileorumq; optima-
tibus discumbebā in conuiuio. Cumq; famulus
renūtiasset nēnisse ad me quendā Iudeum equi-
tem, meo iussu intrō vocatus salutauit neminē:
tantū epistola prolata, Hanc, inquit, tibi mīstūt,
qui nunc uenerūt Hierosolymis. Et alij quidem
conuiuia mirabātur frontē militis: ego uerō hor-
tatus sum eum sedere, & nobiscū cēnā sumere.
Quod ubi recensauit, epistolā ita mi acceperam
manu retinens, cum amicis fabulabar de rebus
alijs: ac paulo post surgens ablegatis alijs cūbi-
tuum, retentisq; solū quatuor amicis intimis, &
puero iusso uinū promere, apertā epistolam per-
curri uidente nemine: & celeriter animaduerso
argumento denuo complicatam tenens manibus
ac si nōdum legissem, iussī militi uiginti drach-
mas numerari in uaticum: quibus acceptis cum
episset gratias, intelligens hominē lucrī esse cu-
pidum, & hoc facile expugnabilem: si inquam
nobiscū potare uolueris, accipies drachmam in
singulos cyathos. accepit ille conditionē, & mul-
tum uinum ingurgitans quo plus mereres pecu-
nia: iamq; ebrius, secreta continere non potuit:*

sed

sed nemine rogante ultrò fassus est structas mihi
 insidias, & quòd damnatus essem capitis. Qui-
 bus auditis rescripsi ad hunc modum. Iosephus
 Jonatha & eius collegis salutem. Quòd ualeatis
 quodq; in Galileam uenistis gaudeo, maximè
 quia iam possum traditis uobis rerù guberna-
 culis reuerti in patriā, cuius reuiscenda iam pri-
 dem desiderio teneor. quamobrē libenter ad nos
 non solū in Xallo uenirem: sed longius etiā, nel
 si nemo me accerferet. Veniam tamē dabit is non
 ualenti nunc id facere: apud Chabolonem enim
 manendū est, & obseruādus Placidus, ne quod
 conatur irrūpat in Galileam. Præstat igitur ut
 ipsi uos hic conseratis ad me lecta hac epistola.
 Valete. His literis datis ad perferendum militi,
 misi cū eo triginta Galileorū nobilissimos, inssos
 saluare tantum homines illos, & nihil dicere
 præterea: additis etiā singulis militibus fdis in
 singulos, qui obseruarent ne missi à me aliquod
 haberent cū Jonatha colloquium. Post horū di-
 scessum legati frustrati prima experiētia, aliam
 epistolam mihi scripserūt talem. Jonathas cate-
 ricq; legati Iosepho salutē. Denuntiamus tibi, ut
 absq; militibus ad tertium diem uenias ad nos
 in oppidū Gabara, cognituros de Ioanni obie-
 ctis per te criminibus. His scriptis & cōsaluta-
 tis Galilæis quos miserā uenimus in Iapham, ui-
 tum Galilææ maximū & munitissimum, reser-
 uandq; habitatoribus: ubi excepti sunt clamo-

ribus plebis uociferantis una cum mulieribus ac
pueris, abirent. & finirent se frui duce optimo:
ead. mō; erat uox omniū, nullius nisi Iosephi se
pariuros imperio. Itaq; legati hinc discedentes
infecto negotio Sephorim se conferūt, urbē Ga-
lilee maximā: cuius incolae studiosi Romanorum
uenientibus quidem prodierunt obuiam: de me
autē nihil dixerunt, nec in laudem nec in in-
pernam. At postquā inde descenderūt in Aso-
chum, qualibus apud Iaphenos excepti sunt cla-
moribus: nec iam cohibētes iracundiam, iubent
suos milites, ut fustibus acclamatores illos abi-
gant. Gabara autē uenientibus praeſto fuit Ioan-
nes cū tribus militū milibus. At ego q̄ iam ex
literis praeſenſerā quod bellū mihi inferre decre-
uerint, assumptis tribus milibus militū, relictōq;
in castris quodam amico fidiſſimo, recepi me in
Zotapata, ut uicinus eis eſſem ad quadrageſimū
ſtadium: ſcripſiq; eis in hunc modū: Si omnino
uultis ut ad nos ueniā, quadringenti quatuor in
Galilea ſunt uici partim, partim oppida: ad ho-
rum quolibet ueniā, abſq; Gabaris & Giſcha-
lis: altera enim patria eſt Ioānis, altera ſocia &
amica ciuitas. His literis receptis legati non re-
ſcripſerūt amplius, ſed aduocato amicorū conci-
lio, & Ioanne quoq; adhibito, conſultabāt quā
me poſſent aggredi. Cenſebat Ioannes ſcribēdum
eſſe ad ſingulos Galilea uicos & oppida: eſſe
enim in ſingulis unum ſaltem & alterum mihi
infern

insensum: eos provocādos quasi contra hostē publicum. Idem decretū mittendum Hierosolyma, ut & eius urbis ciues cognito iudiciū me esse hostē à Galilais, confirmēt eam sententiam suo suffragio: ita fore, ut presenti Galilaorū favore destituar. Hoc consiliū assensu ceterorū comprobatum est: moxq; circa horā noctis serian ad me est perlatum, renuntiante Saccario transfuga. Quamobrē uidens non esse cunctandi tempus, Iacobū uirum fidelem ac strenuū inbeo cum ducentis militibus observare vias serētes à Gabaris in Galileam, & uiatores cōprehensos ad me mittere, maximē apud quos reperiantur literae: adhuc Hieremiam & ipsum ex amicorum meorū numero cum sexcentis militibus misi in fines Galilae quā itur Hierosolyma, iussim laeores epistolarū intercipere, & ipsos quidē coniicere in uincula, literas uerò ad me trāsmittere. His mandatis, edixi per nuntios Galileis ut in crastinū cum armis & trium dierū cibarijs ad Gabara mihi praesto sint: eis uerò quos circa me habebam militibus in quatuor partes diuisis fidelissimos satellitū praefectos cōstitui, iussos neminem ignotū militē inter suos admittere. Postera uerò die circa horā quintā ueniens Gabara, inuenio ante oppidum totum campū plenum armatis, quos à Galilae exiuerā in auxilium, & praeter hos magnam iudaei uulgi multitudinem: in quorum castrum postquam conuenimus consili

constiti, omnes acclamabant, benefactorem ap-
pellantes me, & seruatorem suae patriae. Tum ego
actus pro favore gratiis, suasi eis, ut infestarent
neminem, consensuq; comenatu proprio e castris ad
diripiendas villas non excurrerent: uelle enim me
omnem tumultum absq; eade componere. Euenit
autem ut qua primū die custodes uiarū disposui,
sabbellarij Ionatha in eos inciderent: quibuscum
ut infferā detentis in custodia, postquam perlegi
litteras legatorū, plenas conuicijs & mendacijs,
silentio dissimulans ire ad eos decreui. At illi
audito meo aduentu, cū omnibus suis & Ioan-
ne receperūt se in Iesu domicilium: id erat tur-
ris magna, & nihil ab arce differens: ibi abditā
cohorte militū, & clausis absq; uia ianuis, ex-
pectabāt me ad salutādum se uenturū ex itinere:
in suis prius militibus ut uenientē me solum
intromitterēt exclusis ceteris: sic enim putabant
me facile posse in suam potestatem redigi. Sed se-
fellit eos opinio: olfaciens enim insidias, quā-
primū eō perueni, ingressus ē regione eorū suum
diuersorium, dormire me finxi. Legati uerò cre-
dentes me uerē sopitū quiescere, descendentes in
campū sollicitabant multitudinē ut me male du-
eis officio fungentē desererent. Sed contra quā
sperabāt accidis: ad primum enim eorū conspe-
ctum exortus est clamor Galilaorū, resstantium
qua me pro meritis cōplecterentur benenolētiā
incensabātq; legatos quod nulla laceſſiti iniuria
acnisset

uenissent ad turbandā tranquillitatē publicam,
 abire iubentes, eo quòd nō admissuri essent praefectum alium. His mihi renūtiatis, nō dubitavi
 in medium progredi: itaq; propere descendi au-
 diturus quid legati afferāt. Ibi procedenti mihi
 applausum est certatim ab omnibus, & acclā-
 matum ab agentibus gratias pro rebus admini-
 stratis optime. His auditis Ionathas & ceteri
 extimuerūt ne salutis periculum adiret incurso
 tantopere fauētis mihi populi, cogitabantq; au-
 fugere: sed quia non erat id eis liberum, me po-
 stulante ut maneam, stabant mœsti uix rationis
 compositi. Igitur cohibitis turba acclamationi-
 bus, & fidiſſimis militum ad uias seruādas ap-
 positis, ne nos inopinos Ioannes inuaderet, ius-
 susq; in armis esse omnibus, nequis repētinus ho-
 ſtium incurſus terrore eis incuteret: primum li-
 terarum mentionem feci, quibus ad me scripse-
 rant, missos se à Hierosolymitanorū cinitate, ad
 finiendas inter me et Ioannē controuersias, meq;
 ad cōparendum euocauerant: moxq; ne inficiari
 possent, protuli ipsam epistolā. Atqui, inquam,
 si cōtra Ioannis criminationes apud te Ionathas
 tuosq; collegas reddenda esset mihi iura ratio,
 adductis pro me duobus tribusue probis uiris
 testibus, necesse fuisset approbatis testibus, &
 examinatis testimonijs, absolui me uestra sen-
 sentia. Nunc uerò ut sciatis bene à me admini-
 stratas res Galilae, nolo tres testes probitatis
 addn

adducere, sed hos omnes nobis exhibeo: ab his rationem mea mea poscite, an eum omni honorare & iustitiam eius præsuerim. Vosq; viri Galilei adiuro, ne veritatē caleris, sed corā his tanquā iudicibus proferatis siquid à me peccatum est. Nondū hac verba finierā cum una omnium vox exoritur, benefactorē me suum & servatorem appellantium: anteaquā omnia suo testimonio probantium, & ut in posterū mei similis esse pergerē rogantium: affirmabāt etiam iurando omnes saluā esse per me uxorū suarum pudicitiam, & nullam sibi unquā à me illatam molestiā. Post hac duas Ionathæ epistolās à custodiis meis interceptas & ad me delatas, audientibus multis Galileis legi, maledictis referissimas, meq; falsò insimulantes, quod tyrannum verius quā ducem agerē: multaq; alia contingentes per summā fidei impudensiam. Has literas dicebā mihi ultro oblatae à tabellarijs, nolens aduersarios scire de custodijs, ne absterrentur à mittēdis posthac literis. At cōcio commota in Ionathā atq; collegas quasi interfectura irruit, & patratū fuisset facinus, nisi furentes à me fuissent cohibiti: legatis nerò pollicitus sum errari ueniā, si resipiscerent, & in patriā reuersi uera de administratione mea referret. His dictis eos dimisi, quamuis scirem nō facturos pollicita. Populus autē efferebatur in eos, rogans ut poenas sumere de illis facerem: itaq; omnibus mihi

utendum fuit artibus, quò eos eriperẽ, quòd sci-
 rem omnem seditionẽ perniciosam esse Reipub.
 Multitudo porro perstabat in iracundia, unoq;
 impetu omnes ruebant ad Innatha diuersorium.
 Ego uerò uidens eos non posse retineri amplius,
 conscenso equo edixi ut sequerentur me ad So-
 ganam uicem Arabum, distantiẽ inde uiginti
 stadijs : atq; hoc stratagemate eam, ne uideret
 ciuilis belli fecisse principium. Postquam autem
 uentum est prope Soganam, iussi agmen sistere :
 monitisq; ne essent ad iniquam iram tam praci-
 pites, centum aetate ac dignitate praestantes deligo,
 qui se parent profecturi Hierosolyma, et accu-
 saturi apud eum populum auctores seditionum,
 et turbatores suae Reipubl. Mandavi praeterea
 ut si possent populu oratione sua flectere, impe-
 trarent publicas literas, quibus mihi confirma-
 retur praefectura Galilea, et Dannes iuberetur
 inde discedere. Cum his mādatis celeriter expe-
 ditos tertia die post concionẽ dimisi, additis quò
 eos deducerent quingentis militibus. Samaritan-
 quoq; amicis scripsi, darent operam ut legati
 per eorum agrum iter iunò faciant : iam enim
 ea urbs Romanis erat subdita : et illac necessa-
 riò fuit eundum properantibus et sequentibus
 uiarum compendia, ut tertia die peruenirent
 Hierosolyma: quin et ipse eos deduxi usq; Ga-
 lilea confinia, apposis per uias custodibus, ut
 non facile quinis discessum legatorum cogno-
 scerent.

secret : quo facto aliquantisper apud Tapha moratus sum. Ionathas autē & collega suo conatu frustrati remiserunt Ioannē Gischala, ipsi deinde profecti sunt Tiberiadē, sperātes eam in suam potestātē venturam: quandoquidē Iesus tūc magistratum ibi gerens per litteras erat pollicius, persuasurū se populo ut ad eos deficiat : illi igitur cū hac spe iter ingressi sunt. Mihi autē rem totam Sila per nūtiū significat, relictus ibi, ut dixi nicarius, redire me quā primū postulans: cuius monitū reuersus properē, in salutis discrimen talem ob causam incidi. Ionathas & socij Tiberiade multos aduersa mihi factionis ciuiū ad defectionis consilia pertraxerant : quare aduentu meo territi confestim ad me uenerunt : ac primū mactū animi dicentes, gratulabātur mihi praesentē honorē partum ex optima administratione Galilaeae: eam enim gloriam in se quoque; re-dundare, quorum & ciuis essem & discipulus: deinde meam quā Ioannis amicitiam se malle professi, inbebāt ut me domū conferrem, promittentes effecturos se mox ut ille in manus meas perveniat : atque hac religiosissimo apud nos sacramento confirmarūt, cui nefas putarē non credere. Post hac rogauerūt ut aliō secederē, quod instaret sabbatū : nolle enim se aliquid tumultu excitare in Tiberiensium populo. Tum ego nihil suspicatus iui Taricheas, relictis nihilominus in ciuitate qui curiosē obseruaret sermones de me
homin

hominum: per totā etiam uia serenicā à Taricheis Tiberiadē certos disposui, qui à relictis in ciuitate cognita & quasi per manus tradita, ad me deferrent. Sequentē igitur die populus cōuenit in profuechā quā uocant, precationis domū amplā & capacem tantæ multitudinis: quò postquā uenit & Ionathas, nō ausus aperte defectionis mentionē facere, dixit opus habere ciuitatē præfectis melioribus. At Iesus summus magistratus nihil dissimulās, Præstat, inquit, o cines obedire nos quatuor uiris, quā uni: præsertim illustri ortis genere, & prudentiæ nomine celebribus, simul ostendēs cū suis collegis Ionathā. Hæc uerba mox Iustus colludans pertraxit ciuiū quosdam in suā sententiā. Plebs autē nō assensiebat horū orationibus, & dubio procul exorta fuisset seditio, nisi concionē soluisse sexta hora superueniens, quæ nostrōs ad prandiu uocare solet sabbatis. Ita legati cōsultatione dilata in diē posterū, abierunt infecto negotio: quibus confestim mihi renuntiatis, decrui mane uenire Tiberisem: cumq; illuxisset diē sequentis initium, à Taricheis eò ueniēs offendit congregatiū iam in profuecha populū, nondū satis scientē ad quid conuenerit. Tū legati præter expectationē me uiso ualde sunt territi. Tandem in mentē eis uenit rumorē spargere, uisos esse Romanorū equites in finibus eius agri ad locum qui Homonœa dicitur: quo dua opera

crebrescente: quod ipsi auctores eius nociferabantur, non permittendos hostes ita impunè populari agrum in conspectu omnium: quod ideo faciebant, ut me digresso ad ferendas colonis suspectas, ipsi interim urbem occuparent, alienis à me animis civium. At ego licet scire ipsorum propositum, feci tamen quod voluerim, ne viderer continere Tiberiensium pericula. Progressus igitur ad dictum locum postquam ne uestigium quidem vidi hostium, reuersus itinere properatio offendi conuenisse unum senatum simul et populum, et legatos apud concionem prolixa accusatione in me inuchi, quod neglecta belli cura proprijs etiam indulgere voluptatibus. His dictis proferebant quatuor epistolas, quasi scriptas ad se à Galilais extremos eius regionis fines tuentibus, et implorantibus suum auxilium. His auditis Tiberienses creduli clamare coeperunt non desendum esse ulterius, sed ferendam opem tribulibus in tanto periculo. Ego contra legatorum faciem intelligens, aio me sine mora iterum quod belli vocis necessitas: sed quia è diuersis quatuor locis littera uenerint, Romanorum incursiones nuntiantes, oportere in totidem partes diuisis copijs, singulos legatorum praefici singulis: decere enim viros fortes non consilio solum rem laborantem innare, sed ductum etiam suo et auxilio: me enim non posse nisi unum exercitus partem ducere. Placuerunt haec multi-
indivisi, moxque coegit et ipsos exire ad obeunda
ducum

ducum munia: at illi uehementē animo turbati sunt, conatu suo frustrato per machinationes à me oppositas. Ibi unus eorū Ananias nomine, uir malus & maleficus, suadet iudici publicum ieiuniū in diē posterum, utq; ad eādē horam omnes in eundē locum inermes conueniant, nimirū agnoscentes sine diuina ope nihil agi armis hominum: hac autem non pietatis ergō dicebat, sed ut me exarmaret una cū meis militibus: tum ego quoq; obediri necessario: ne uiderer piā admonitionem cōtemnere. Itaq; digressus domum omnibus, Ionathas & collega scribunt Ioanni, ut ad se mane ueniat quāto possit comitatu militū: facile enim me in potestatem suam redacto uoti fore compotē: ille acceptis literis libenter paruit. Postera die satellitū duos fortissimos ac fidissimos iubeo celatis sub ueste breuib; gladijs mecū prodire in publicum, ut nos possemus defendere contra inimicorū, si qua existeret, iniuriā: ipse quoq; thorace indutus & accinctus gladio quā occultissime in Pro-fencham ad precandū conueni. Iesus autem mecum amicus ingressus, astans foribus reliquorum ex meis admitti permisit neminē. Tamq; nobis rē patrio precationis inceptantibus, exurgēs Iesus ex me querit de supellectili incensa regia rudiq; argenteo, apud quem sine hac deposita; quorum ideo eum mentionem faciebat, ut tempus in Ioannis aduentum tereret. Respondi Ca-

pellam habere omnia, & decē illos Tiberiensium
 cines primarios: insiſq; ut ex ipsis scitarentur
 an vera loquerer. Quibus habere se fatentibus,
 Quid, inquit, illi viginti aurei, quos argēti ru-
 dis certo pondere vendito recepisti, in quem
 usum à te conuersi sunt? Et hos, inquā, dedi in
 niaticum legatis missis Hierosolyma. Ad hæc
 Ionathas & collega respōderunt, nō rectē factū
 quòd legatis ex publica pecunia mercedē solue-
 rim. Plebe autē cōmota ob id dicitur hominum
 malitiam, cū intelligerē non procul à seditione
 rem abesse, nolens magis etiā contra eos irritare
 populū: Si, inquā, male factum est quòd legatis
 mercedem dedi ex publico, non est cur molesti
 mihi sitis amplius: nā ipse persoluā istos viginti
 aureos: tum populus tanto magis accensus est,
 quanto euidentius erat iniquum illorum in me
 odium. Tum Iesus uidens rem contra quā spe-
 rabat succedere, iussit solo senatu remanente
 abire ceteram multitudinem: neq; enim per tu-
 multū posse inquisitionē de tanto negotio fieri.
 Populo autem reclamante nunquam fore ut me
 solū inter eos deserant, venit quidam clam Iesu
 nuntians, non longe abesse Ioannem cū armato
 milite. Tum Ionathas non amplius se continens,
 Deo fortasse sic salutis meæ prospiciente, alio-
 quin enim nō euasissē Ioannis impetum: De-
 finite, inquit, Tiberienses de viginti aureis in-
 quirere, nō enim mereatur Iosephus propter hos

*supplicium : sed quia tyrannidem affectat, & principatū sibi parauit decepta imperita multitudi-
 ne: & cum dicto interfectori conabantur mihi manus injicere: quo uiso mei comites stridis gladijs incēdō vulnera absterruerūt eos: simulq; populus sublati lapidibus ferire uolēs Iona-
 tham, cripuerunt me ab inimicorū uolentia: cumq; paulū progressus, incidissē in uiam per quam Ioannes uenibat cum manu militū, territus deflexi per quendam angiportum ad lacum, atq; ita conscēsa naue Taricheas euasi, tantū non oppressus inopinato periculo. Quam-
 obrem accersitis mox Galilaorum primatibus denarraui eis quomodo prater ius & fas penē occisus fuērim à Ionatha & Tiberiensibus. Qua iniuria cōcita tota Galilaorum multitu-
 do, hortabatur ne cūctaret inimicis bellum inferre, sed sinerem eos ire, ipsumq; Ioannem & Iona-
 tham atq; collegas delere funditus. At-
 tamen compeſcebam eorū iracundiam, expe-
 ctare iubens donec cognoscamus quidnam le-
 gati nōstri à Hierosolymitanorū ciuitate af-
 fērant : aiebam enim oportere nos nihil cura-
 eorū assensum agere: his uerbis persuasi sunt: Ioannes autem tunc quoq; irritō conatu reuer-
 sus est Gischala. Post paucos aliquot dies legati nōstri reuersi nuntiabant Hierosolymitanū
 populum ualde irasci Anano & Simoni Gamalielis filio, quōd absq; consilio publico lega-*

ris missis conati sint me dimouere à præfectura
 Galilææ: aiebantq; minimum absuisse, quin
 ades eorum incensa sint à populo: attulerunt
 etiam literas, quibus Hierosolymorū primates
 ex auctoritate populi, confirmabant me Galilæis
 præsidem, simulq; Ionatham & collegas eius in
 bebant quantocius domum repetere. His literis
 receptis ueni in uicem Arbela, quò Galilæo-
 rum conuentū indixerā: ubi iussi legatos nar-
 rare quàm indigne Hierosolymitani tulerint
 Ionatha malitiam, quodq; eius regionis præfe-
 cturam suo decreto mihi ratam fecerint, & Io-
 natham cum suis iusserint inde decedere: ad
 quos confestim transmisi eam epistolā, obserua-
 re iusso tabellario, quidnam facturi sint. Illi re-
 cepta epistola scripti non mediocriter, accersunt
 Ioannem & senatores Tiberiensem, & prima-
 tes Gabaræ, cōsultentes eos quidnam oporteat fa-
 cere. Tiberienses igitur censebāt debere eos cō-
 stāter obtinere administrationē reipublicæ, ne
 desirere urbem quæ semel ipsorū fidei se cōmi-
 serit, maximè cum ego eos uellem innadere: hoc
 enim me minatum mēiti sunt. Idem probabat
 & Ioannes, addens mittendos esse duos è colle-
 gis Hierosolyma, qui me accusent apud populū,
 quòd non rectè curē res Galilææ: dicens id per-
 suasuros facile, cum ob ipsorum auctoritatē, tum
 quòd omne uulgus natura sit mobile. Placuit
 Ioannis sententiæ, moxq; Ionathā cum Ana-

nia mittunt ad Hierosolymitanum populum, reliquis duobus manentibus apud Tiberiadem: deducebantur autem securitatis causa à centiū è suis militibus. Tiberienses porro satis diligēter mœnibus, inusserunt habitatores urbis arma sumere: & à Ioanne, qui tum Gischalis erat, acciuerunt non paucos milites, qui sibi essent, si ita fors ferret, contra me præsidio. Interim Ionathas cum suis iter faciens, ut uenit Darabitta, qui nunc in Magno cāpo situs est in extremis Galilæe finibus, media nocte in stationem meorum militum excubantium incidit: qui iussos arma ponere asseruauerunt ninctos quo loco mandaueram, mihi autem Leni eorum militū præfectus rem totam significat: itaq; per biduū dissimulato negotio, per nuntios hortatus sum Tiberienses ut ab armis discederēt. At illi rati Ionatham iam peruenisse Hierosolyma, nihil responderunt præter conuitia: nec tamen sum deterritus quomodo arte cōtra eos uerer, nescius ducens belli civilis initium facere. Volēs igitur eos extra mœnia proliccere, selecta militum decē milia diuisi trifariā. Horū partē subsidenti Doris occulte collocaui: mille uerò in alio uico mōrano similiter, distante quatuor stadijs à Tiberiade, expectātes dum signū procurrendi acciperēs, ipse uico egressus substiui in propatulo. Id uidentes Tiberienses procursabant cōtinuò iacientes amarantha dicteria: tantaq; eos tum

insania corripuit, ut proposita funebri lectica
 ornata magnificè, circa eā me uidelicet lamen-
 earētur per ludibriū: at ego tacitus fruebar co-
 rum stultitia. Volens autem Simonem per insi-
 dias intercipere & cum eo Ioazarum, rogavi
 ut paulum extra urbem cū amicis & stipato-
 ribus securitatis causa procederent. Velle enim
 me per colloquiū fœdus cum eis ferire, & pro-
 uincia curam diuidere. Tum Simon stultitia si-
 mul & lucri cupidine captus nō recusauit ue-
 nire: Ioazarus uerò insidias suspicatus remāssi.
 Aduenientē igitur Simonem comitatū amicis
 & corporis custodibus excepti humaniser, gra-
 tias agēs q̄ uenire dignatus su: paulo uerò post
 inambulando, quasi sine arbitris dicturus ali-
 quid sedūdū ab amicis longius, mediūq; arre-
 ptam sublimem tradidi perducendū in vicum
 proximū: datoq; signo militibus, petebam cū eis
 Tiberiadē: cūq; utrinq; coortū esset acce-
 ptū nostris iam cedentibus cohortatione animū
 reddidi, & Tiberienses tantum non uictores
 intra mœnia cōpuli. Immissa deinde alia manus
 per lacū, mandavi ut quam domum primā oc-
 cupassent incenderent: quo factō Tiberienses nō
 captam urbem rati, Abieclis armis supplica-
 bant cū mulieribus & pueris ut uictis parcerē.
 Ego uerò precibus flexus, impetū militū cohi-
 bui: & dato receptui signo iā nescire ad curā-
 dum corpus abij: adhibitoq; Simone ad conui-
 uium,

uum, consolabar hominem, promittēs remissu-
 rum me eum Hierosolyma instructum uiatico
 & deductoribus securitatis causa additis. In-
 sequens uerò die cum decē armatorū millibus
 Tiberiadem ingressus sum, & accitis in stadiū
 primatibus populi, iussi quinā essent defection-
 nis autores dicere: eos indicatos iniectis uinculis
 misi Iotapaid. Jonathan autē & collegas so-
 lutos, numerato etiā uiatico, milibus quingen-
 tis deducēdos Hierosolyma tradidi. Deinde Ti-
 beriēses iterū ad me cōueniunt orātes ueniam,
 & quod hactenus cessatū se repēsuros se polli-
 centes futuris officijs: rogabāq; ut direpta bo-
 na ueteribus dominis restituerem. Mox igitur
 edixi ut omnia conferrētur in mediū: cūq; cun-
 ctarentur milites, quendā ex eis cōspicatus cul-
 tiorem solito, scitatus sum unde eam uestē na-
 ctus sit: & fassum rapina esse partā, castigauī
 uerberibus, omnibus grauiorē pœnā commina-
 tus, nisi proferrēt quicquid rapuerāt: cōgestaq;
 prada plurima singulis cinium agnoscensibus
 sua reddidi. Hoc loco libet paucis reprehēdere
 Instū huius argumēti scriptorē, ceterosq; qui
 historiam polliciti ueritate neglecta non ueren-
 tur ad gratiam odium uel mendacia posteritatis
 prodere: nihil enim ab instrumentorū falsarijs
 differunt, nisi qd hos magis corrūpit impunitas.
 Is ut uideretur bene tempus insumere, res hoc
 bello gestas scribere aggressus, multa mentitus.

de me, ne de sua quidem patria vera loquutus
est. Quamobrem nūc mihi incumbit necessitas;
ut ad coarguenda quæ de me falso testatus es,
proferā quæ hæcenus filii: nec mirū videri de-
bet, q̃ tam diu id facere distulerim: historicum
enim dicere quidē vera necesse est, licet tamē ei
nō inuēhi in malos acerbius, nō q̃ illi hac gra-
tia digni sint, sed propter seruādā modestiā. Vi-
gitur ad te iam sermonē veritatis iuste histori-
corum tuo testimonio grauissime, quomodo ego
& Galilai in causa fuimus, ut patria tua desi-
ceret à rege simul & Romanorū imperio? quā-
doquidē priusquā ego ex decreto ciuitatis Hie-
rosolymitana in Galilæam dux mitterer, tu cū
tuis Tiberiensibus armis correptis populariter
ausi es iis infestare etiā Syrorū Decapolim. Tu
enim illorū uicos incendiisti, & in illo conflictu
tuus famulus cecidit: atq; hæc nō à me tantum
dicuntur, sed & in Vespasiani imperatoris com-
mentarios relata sunt: quodq; apud Ptolemai-
dem Decapolitani crebris clamoribus flagita-
uerūt ut imperator de te pœnas sumeres, nimi-
rum autore calamitatū suarū omnium: fecissetq;
id sine dubio, nisi Agrippa rex te sibi ad sup-
plicium deditū, donasset sororis Berenices pre-
cibus, seruatum tamē longo tempore in custo-
dia. Quin & ea quæ post gessisti in republica,
satis declarant tuam uitā tuam reliquam, tum
quod defectionis à Romanis autor ciuibus tuis
fueris

fueris : id quod euidentibus argumentis paulò
 post docebimus. Nunc etiã alij Tiberienses ppter
 te accusandi sunt, et docendus lector, q neq; Ro-
 manis, neq; regi fideles amici fueritis. Urbium Ga-
 lilaearum maxima sunt Sepphoris et Tiberias tua
 Iudee patria. Sed Sepphorita in medietullo re-
 gionis fuit, et habentes circa se uicos plurimos,
 quoniam decreuerat seruare fidem dominis, et
 me excluderent, et edicto uenerunt ne quis ciuium
 suorum Iudaeis militare audeat : usq; à me minus
 sibi esset periculi, per fallacias induxerunt me
 prius ut manibus urbem eorum cingerem. Quibus
 absolutis praesidium sponte receperunt à Celsio
 Gallo tum gerente res in Syria, me contempto,
 qui tum terrori eram ceteris propter potentiam.
 Eadem cum oppugnaretur Hierosolyma et cõ-
 mune gentis nostra templum esset in periculo,
 non miserunt suppetias, ne uideretur arma con-
 tra Romanos sumere. Tua uerò Iudee patria si-
 ta ad lacum Genesareticum, et distans ab Hip-
 po triginta stadiis, sexaginta à Gadaris, à Scy-
 thopoli centum et uiginti, oppidis ditionis regiae,
 nulliq; uicina Iudaicarum urbium, si uoluisset fa-
 cile Romanis fidem seruare potuit: nam et pu-
 blicè et priuatim nobis erat armorum copia.
 Quod si ego tunc in causa fui, ut tu Iudee dicis,
 quis fuit postea? nam me scis priusquam oppu-
 gnaretur Hierosolyma in Romanorum potestate
 uenisse, et ni capea Iotapata castellaq; multa
 alia,

716
dia, multosq; Galileorū absumptos pugnis na-
rijs. Tunc igitur oportebat nos nihil amplius à
me timemes arma projicere, et regi ac Romanis
accedere, siquidem nō ultrò, sed coactos id bel-
lum suscepisse nos dicitis. At nos expectastis
donec Vespasianus ad mœnia uestra omnes ad-
moneret copias, ac tum demum arma posuissin
meu periculi: immo expugnanda erat uestra
civitas, nisi rex excusata uestra stultitia impe-
trasset nobis à Vespasiano uenia. Non mea igi-
tur est culpa, sed uestra qui hostiles gessistis a-
nimos. An non meministis, quoties victoria de
nobis posita, neminem interfecerim? Vos uerò
disidentes inter uos nō propter regis aut Roma-
norum studium, sed propter uestrā malitiam,
centum octuagintaquinq; ciues occidistis, quo
tēpore ego à Romanis oppugnabar in Iotapa-
e. Quid? an non in Hierosolymitana obsidione
recensita sunt Tiberiensium duo millia, qui par-
tim ceciderūt, partim uini capti sum? An ideo
te hostem fuisse negabis, quia tum ad regē per-
fugeris? Atqui hoc ipsum te fecisse aio à me
perterritū. Dicis me esse malum hominē. Quid
tu cui capitis per Vespasianū dānato rex A-
grippa remisit supplicium: Et cum te magna pe-
cunia donasset, iterum atq; iterum coniecisti in
vincula, totiesq; egit in exilium: semel etiam
quem ipse duci iusserat, renouauit à morte mo-
tus Berenices sororis sua precibus. Postea to-
ties in

zies in maleficijs deprehensum cum te prapo-
 suisset scribendis epistolis, ut cōperit hic quoq;
 te mala fide rem agere, in conspectū suum ueni-
 re prohibuit. Sed in hac diligentius inquirere
 desino. Caterū tuam demiror impudentiā, qui
 assereres omnibus qui hoc argumentū scripse-
 runt te id tractasse melius, cum ne hoc ipsum
 quidem scias, quid in Galilaa gestum sit. Eras
 enim cum apud regē in Beryto, ac ne Iotapata
 quidē oppugnationē cognouisti, aut quomodo
 me oppugnatus gesserim potuisti discere, quan-
 do nemo superstes fuit qui tibi renuntiare ua-
 luerit. Sed forte dices, te exactē perscripsisse qua
 circa Hierosolyma gesta sunt. Et qui potuisti,
 cum nec ei bello interfueris, nec legeris Vespasi-
 anī commentarios. Non legisse te ausem hinc
 conijcio, quia scripsisti cōtrarium. Quod si con-
 fidis te scripsisse melius omnibus, cur uino Ve-
 spasiano ac Tito quorum auspicijs id bellū ge-
 stum est, et Agrippa superstitē cognatisq; eius-
 viris Gracarum literarū peritissimis, non edi-
 disti tuam historiā? Ante uiginti enim annos
 eam scripseras, et poteras à cōscijs habere testi-
 monium. Nunc postquam illi nō sunt inter nos
 amplius, nec putas esse qui coarguas, ausus es li-
 brum edere. At non sic ego, neq; meis scriptis
 timui: sed ipsis opus id imperatoribus tradidi,
 cum adhuc recens id bellum penē uerfaretur
 in hominum oculis. Conscius enim mihi erant

veritatis servata per omnia, unde speratum testimonium consequutus sum. Quin & alijs multis mox communicavi eam historiam, quorum nonnulli bello interfuerant, sicut rex Agrippa & cognati eius aliquot. ipse sanè Titus imperator adeo è solis illis libris cognitionem earum rerum homines petere voluit, ut sua manu subscriptos in bibliotheca publicari iusserit. Rex autem Agrippa septuaginta duas ad me dedit epistolas, testimonium veritatis ferentes, quarum duas subieci, ut ex ipsis rem tibi cognoscere liceat. Rex Agrippa Iosepho suo charissimo salutem. Perlibenter legi tuum librum, in quo mihi videtur accuratius hæc scripsisse quam ceteri. Quare & reliquum mihi mitto. Vale mi charissime. Rex Agrippa Iosepho suo charissimo salutem. Ex tuis scriptis mihi videtur non esse opus ut de me discas aliquid. At tamen ubi conkenerimus, coram te docebo quedam qua nescias. Sic ille absoluta mea historia de veritate fuit testis, non assentando: neque enim id eum decuit: non item per irrisione, ut tu forasse dicturus es: multum enim ab eo absuit iustus ingenij prauitas: sed in hoc tantum, ut ipsius testimonio lectori commendaretur scriptorum meorum veritas. Et hæc quidem ad Iustum necessario dicta sunt hactenus. Ego porro compositis rebus turbatis Tiberiensium, advocavi amicorum concilium, consulaturus quid cum

Ioan

Ioanne agendum sit. Placuit autē omnibus, ut
 armatis uniuersis Galilaorū copijs illum inua-
 derem, & poenas de eo sumere, tanquā autore
 totius dissidij. Mihi tamē non probabatur hac
 sententia, quod malle sine cade tumultibus illis
 finem imponere. Quapropter iussi eos omnem
 adhibere diligentia, ut scirentur nomina Ioan-
 nem sectantium. Quo facto, & cōperto quinā
 essent hi homines, edictum proposui, quo data
 fide inuitabam omnes eius factionis, qui modò
 resipiscerēt, ad amicitia: prescripto uiginti die-
 rum termino his qui suis rebus uellent cōsule-
 re. Alioqui si in armis permanerent, minabar
 me incensis eorum adibus facultates daturum
 in pradam populo. His auditis illi non medio-
 criter perterriti Ioannem deserunt, & incermes
 ad me uenerūt numero quatuor millia: soli au-
 tem apud eum manserūt ciues ipsius, & mille
 quingenti mercenarij Tyrj. Atq; hac arte ui-
 ctus a me ille posthac in patria metū se conti-
 nuit. Sub idē tēpus Sepphorita ausi sunt arma
 sumere, freti firmitate mœniū, & quòd me ui-
 derent distineri rebus alijs. Itaq; mittū ad Ce-
 sium Gallum tunc Syria praesidem, rogātes ut
 aut ipse citò ciuitatē occupet, aut salte mittat
 eò praesidium. Gallus uerò uenturū quidem se
 promissu, sed nō significauit quo tēpore. At ego
 id sentiens cum copijs in eos feci impetum, &
 urbē expugnari fortiter. Hanc occasionē Gali-
 lai

Lei nati, & rati uenisse tēpus exsatiandi qui-
 bus & Sepphoritas prosequēbātur odia, uide-
 bantur funditus deleturi tam urbē quā inco-
 las. Irruentes igitur in uacuas ades ignem in-
 ciunt, nam homines mei in arcē refugerāt. Di-
 ripiebantur autem omnia, & nullū modū fa-
 ciebat depradandi cognatos homines. Hoc a-
 nimaduertens, & magno dolore affectus iussit
 eos desinere, admonens nefas esse ad eum modū
 trahere eiusdem tribus homines. Postquā uerò
 neq; precibus neq; imperio coerceri poterant
 praeuātibz odijs, mandauit amicorū fidiissi-
 mis, ut rumorē spargerēt, diuersa parte irrupis-
 se Romanorū ualidum exercitū. Id autē feci, ut
 sic represso Galileorū impetu, seruariētur Sep-
 phoritarū ciuitas. Et bene hoc stratagema ces-
 su, quando territi tali nuntio relictis rapinis,
 circumspiciebant quò fugerent, praesertim cum
 uiderent me ducē idem facere. Ad confirman-
 dum enim rumorē simulabam me pariter me-
 tuere. Ita Sepphorita meo cōmento praeter spem
 seruari sunt. Sed & Tiberias minimū quin di-
 riperetur absuit ob causam huiusmodi: Prima-
 rii quidam senatores scripserunt regi, rogantes
 ut ueniens ciuitatē reciperet. Rescripsit ille uen-
 surum se propediem, & cuidam suo cubicula-
 rio nomine Crispo genere Iudaeo litteras ad Ti-
 beriensēs perferendas tradidit. Eum in itinere
 agnitum & comprehensum ad me pertraxe-

runt Galilai: moxq; re cognita uniuersa multi-
 tudo arma corripit. Postridie uerò multi con-
 fluentes undiq; uenerunt Asochim, quò tunc di-
 uerteram, uociferando proditricem esse & regis
 amicam Tiberiadem: postulabantq; ut permis-
 serem eos illò profectos funditus ciuitatē dirue-
 re: & alioquin Tiberienses nō minus quàm Se-
 phoritas oderant. Mihi interim non ueniebat in
 mentem quomodo eam ciuitatem iratis Galilaïs
 eriperem. Nam literas regē uocantes scriptas ab
 eis inficiari non poteram, manifestè arguente eos
 rescripto regio. Itaq; cū diu tacitus mecum co-
 gitassem, Tiberienses, inquam, peccasse & ipse
 fateor: neq; obstitit quo minus uobis praeda sunt.
 Attamen cū iudicio facienda sunt talia. Non
 enim soli Tiberienses libertatis nostræ proditores
 sunt, sed multi præterea Galilaorū nobilissimi.
 Expectandum est dum fontes inquisitione facta
 comperiam, & tum demum poteritis omnes si-
 mul tractare pro meritis. Hac loquutus persuasi
 multitudini, moxq; sedati dispersi sunt. Nun-
 tium autē illum regis cū coniecissem in uin-
 cula, post paucos dies necessariam quandā pro-
 fectionem simulans, clam accitum monui, ut mi-
 litem suum custodem obrueret poculis, atq; ita
 ad regem fugeret. Tiberias autē iam iterum con-
 stituta in extremo excidij periculo, meo stratage-
 mate seruata est. Eodem tempore Eustus Pisti fi-
 lius ad regem perfugit me infcio: causa autem

fugiendi fuit hac : Cùm primum nasceretur bellum Iudaicū , Tiberienses decreuerant regi parere, & à Romanis nō deficere. Iustus uerò persuasit eos arma capere, sperās rebus turbatis inuasurum se patria tyrannidem. Non tamen affectus est quod concupijt. Nam & Galilæi Tiberiensibus insensū recordatione corū qua ant bellum ab eis passi fuerant, non sinebant Iustum potiri gubernaculis : & ego cū potestate missus in Galilæam à Hierosolymitano populo, sapienter micro adeò accendebar, ut nix à nece temperarem, non ferens Iusti sceleratum ingenium. Ille igitur ueritus ne ira tandem in eadem prorumperet, ad regem se contulit, sperans commodius & securius apud eum se posse degere. Sepphorita autem prater opinionē elapsi e priore periculo, iterum ad Cestium Gallum miserunt, rogantes ut ocius ciuitatem caperet, aut mitteret aliquam manum militum, qua incursionem hostium reprimeret: nec prius destiterūt, quē in illo mittente equites & pedites bene multos, noctu eos reciperent. Vastatis deinde circum vicinis agris à Rom. exercitu, collectis meis militibus ueni in Garismā, ubi positis castris uiginti stadiorum intervallo procul à Sepphori, noctu assultum feci ad mœnia: cumq; per scalas enasissent in ea multi milites, bonā urbem parē in potestate habui. Sed paulo post coacti propter locorum ignorantiam recessimus, occisis duodecim

Roma

Roman. peditibus et duobus equitibus, præterq;
 Sypphoritarum paucis aliquot: ipsi uerò unum
 solum desiderauimus. Aliquanto post in planicie
 conferto pralio cum equitibus, diu repugnantes
 fortiter, tandem profligati sumus: circumuicini
 enim me à Romanis, nostri terga uertent eo ca-
 su territi. In ea pugna cecidit Iustus unus meo-
 rum satellitum, qui olim in regio satellitio fuerat.
 Per idem tempus uenerant regia copie, peditum
 simul et equitum, ducente Sila præfecto regis sa-
 tellitum: hic ad quintum stadium procul à Iulade
 castris munitis stationes militum disposuit per-
 uias, eam qua fere Cana, quæq; in castellum Ga-
 mala, ut eorum locorum habitatoribus comestus
 intercluderet. Quo audito misi eò duo milia mi-
 litum cum præfecto Hieremia: qui positis prope
 Iordanem amnem castris à Iulade intervallo sta-
 dij, nihil præter uelitationes quasdam fecerunt,
 donec ipse ad eos ueni cum tribus militum mi-
 libus. Sequenti uerò die celatis prius insidijs in
 ualle quadam non longe à castris hostium, prouo-
 cabam ad pugnam regios, mandato ut nostri simu-
 lata fuga ad locum infessum sequentes pertraher-
 rent, id quod factum est. Sila enim ratus nostros
 sedulo sugere, eò prouectus est, ut à tergo habe-
 ret militem locatum in insidijs, quod eius copias
 malde terruit. Tum ego celeriter conuersus inuasi
 regios, et in fugam copuli: fuissetq; potitus ea
 die insigni uictoria, nisi fortuna quadam male

invidisset nostris conatibus. Equus enim ex quo pugnabam in cernosum quendam locum delatus una mecum prolapsus est: quo casu contusus manus articularis, deportatus sum in vicum Cepharnoma: id auditum à meis renocavit eos à persequendis hostibus, quòd valde solliciti essent, ne quid durius mihi accideret. Accitis igitur medicis, & curata manu, mansi ibi eam diem correptus febre etiam: deinde ex medicorum sententia noctu translatus sum Taricheas. Quod ubi Sila & regis est cognitum, rursus eis animos addidit: & quia negligentius custodiri castra audierant, noctu trans Iordanem collocata in insidijs turma equitum, diluculo provocaverunt nostros ad prelium. Quibus non detrastantibus & progressis in planiciem, coorti è latebris equites turbas nostrorum ordinibus coegerunt eos fugere: interfectisque sex tantum è nostris reliquerunt imperfectam victoriam: audito enim quosdam milites aduectos esse per lucum à Taricheis Iuliana, metum cecinerunt receptui. Non multo autem post Vespasianus comitante Agrippa rege Tyrum pervenit, ubi clamores Tyrionum in regem coorti sunt, hostem suum, simul & Romanorum appellantis: ducem enim eius militia Philippum prodidisse Hierosolymis regiam, et Romanorum in ea presidium, idque factum iussu regis ipsius. Vespasianus autem obiurgata Tyrionum impudentia, quòd virum dignitate regia sublimem &

Romanorū amicum, afficere contumelijs : ipsi regi suasis mittere Philippum Romam ad reddendam rationē eorum qua gesta sint. Sed Philippus in conspectū Neroni nō uenit : cū enim offendisset eum laborantē extremo periculo propter bella ciuilia, retro ad regem reuersus est. Postquā autem Ptolemaidem Vespasianus attingit, Decapolitanorū primates magnis clamoribus Iustum deferebant, quod uicos eorū incendisset : quamobrem ille regi eum dedit, ut subditis ipsius penas lucret : rex uerò imperatore in seio coniecit hominē in uincula, ut iam antē diximus. Tum Sepphorita obuiam progressi salutato Vespasiano praesidiū ab eo accipere duce Placido, cum quibus mihi negotium fuit donec ipse imperator uenit in Galilaam. De cuius aduentu, & quomodo post primum ad Taricheas conflictum recepi me Iotapata, atq; ibi post longam oppugnationē uiuus captus sum, quomodo solutus, quaeq; gessimus Iudaici belli tempore, haec omnia in libris de eo bello conscriptis narramus. Nunc memorāda uidentur & illae quae in eis libris non diximus, duntaxat quae ad uitam nostrā pertinet. Expugnatis Iotapatis in Romanorū potestate redactus, asseruabar summa diligentia, in honore tamē à Vespasiano habitus, cuius etiam iussu duxi captiuā quandam uirginem Casariensem patria : haec non diu mecum mansit : sed me soluto, et in comitatu impe-

716
ratoris herente, abiit Alexandria. Alterum
uxorem duxi Alexandria, & inde cum Tito
missus sum Hierosolyma, ubi saepe meum parti-
culū adij, Iudeis magnopere conansibantur co-
pere, ut afficerent supplicio, & Romanū imperator
aliqua clades accideret, meae prodicioni impu-
sibus, & imperatori cōincenter oecclamantibus,
ut proditorem tolleret. At Titus non ignarus
belli uicissitudinū, importunas militū nocifera-
tiones transmittere silentio. Urbe deinde ui ca-
pta, saepe hortatus est me, ut ex ruinis patriae
quicquid uellem sumerē, dans mihi hoc faciendū
licētiam. Ego uerō collapsa patria nihil ad con-
solationem mearū calamitatū duxi potius, quā
poscere libera corpora, quae unā cum sacris no-
luminibus libenter mihi ab imperatore cōcessa
sunt. Non multo post & frater cū amicis quin-
quaginta mihi deprecatori donatus est: in tem-
plum etiam ingressus permissus illius, cū inue-
nissim ibi inclusam magnā mulierū & puero-
rum multitudinē, quotquot ex eis amicorū meo-
rum & familiarū esse cōperi, eripui omnes cir-
citer centum & quinquaginta numero: quos ue-
precio quidem accepto dimisi in pristinū statum
redditos. Missus deinde à Tito Cesare cum Ce-
reali & mille equitibus in uicū qui Thecoa di-
citur, ad considerandū an locus esset castris ido-
neus, cū illinc reuertens uidere multos capti-
uos in crucem suffixos, & in his tres mihi quon-
dam

am familiares agnoscerem, uehemēter indolui.
 Et cū lacrymis accedens indicauirem Tito: quē
 euēligio iussit demptos curari diligentissimē:
 horum duo inter medicorū manus exhalauerunt
 animam, tertius uerò supervixit. Compositis de-
 inde Iudaea rebus Titus coniiciens rus quod ha-
 bebam circa Hierosolyma mihi fore inutile, pro-
 pter milites Romanos, qui ibi relinquendi erant
 ad regionis custodiam, alia pradia mihi donauit
 in campestribus, Et repetiturus Romam, honoris
 causa navigationis me assumpsit socium. Ut ue-
 rò in urbem peruenimus, multis Vespasianus me
 dignatus est beneficijs: nam donatum ciuitatis
 iure dinerfari iussit in edibus, quas ipse ante-
 quam imperator fieret habitauerat, pensioneq;
 honorauit annua, nihil de benignitate subtra-
 hens donec uiucret, id quod periculū mihi con-
 cilianti per mea gentis inuidiam. Iudeus enim
 quidā Ionathas nomine tumultu apud Cyrenem
 excitato, Et collectis indigenarum duobus mili-
 bus, illis quidem auctor fuit exitū: ipse uerò nin-
 ctus ab eius provincia praside, Et ad imperato-
 rem missus, aciebat à me sibi subm. istrata arma
 Et pecunias: nec tamen Vespasiano suis menda-
 cijs imposuit, sed damnatus luit pœnas capite.
 Post hæc Et alijs inuidorū appetitus calumnijs,
 omnes euasi Dei prouidētia: à V. spasiano pre-
 tereq; dono accepi in Iudaea luisundiū, quo tem-
 pore uxorem dimisi offensus incommodis eius

moribus, quamvis iam res ex ea suscepissem li-
 beros, quorum duo defuncti sunt, Hyrcano solo
 superflite. Post eam duxi aliam mulierē Creten-
 sem Iudæam genere, parentibus natam domi no-
 bilissimis, & moribus inter ceteras eximjs, ut
 ex convictu eius comperi: ex hac duo mihi nati
 sunt filij, Iustus grandior, & post eum Simoni-
 des Agrippa cognomine, & huiusmodi qui-
 dem sunt res nostræ domestica: mansit autem
 mihi perpetua Caesarum benevolentia. Nam de-
 functo Vespasiano Titus successor in eodem quo
 pater honore me semper habuit, nec ullis aduer-
 sum me accusationibus unquam credidit. Post
 hunc Domitianus maioribus etiam me cumu-
 lauit honoribus: nam & accusatores meos Iu-
 deos capite puniit, & servum eunuchum filij
 mei pedagogum, meum calumniatorem, puniri
 mandavit: & quod est honorificentissimum, im-
 munitatem prediorum quæ in Iudæa habeo,
 mihi concessit. Domitia porro Caesaris uxor
 nunquam mihi bene facere destitit. Hæc sunt
 quæ per omnem vitam à me gestæ sunt, ex quib-
 us qui uolet de moribus meis iudicet. Tibi au-
 tem Epaphrodite uirorum optime dedicato
 Antiquitatum toto contextu, hic in presen-
 tiarum scribere desino.

FLAVII Iosephi Antiquitatum Iudæarum
 libri uiginti finis, & loco Appendicis uita Io-
 sephi ipsius, Sigismundo Gelenio interprete.